

PROCEEDINGS **9th** Conference **2025**

โครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 9
ประจำปี 2568

หัวข้อ “นวัตกรรมดิจิทัลเพื่ออนาคตที่ยั่งยืน : เชื่อมโยงสังคมธุรกิจ และวิทยาศาสตร์”

ณ มหาวิทยาลัยปทุมธานี

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี 2568

กลุ่มสาขาบริหารธุรกิจ
กลุ่มสาขาศึกษาศาสตร์
กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์การแพทย์
กลุ่มสาขาวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี
กลุ่มสาขาพยาบาลศาสตร์และการสาธารณสุข

17 พฤษภาคม 2568 ณ มหาวิทยาลัยปทุมธานี

จัดทำโดย

มหาวิทยาลัยปทุมธานี และเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

ปีที่พิมพ์

พฤษภาคม 2568

คณะกรรมการจัดโครงการประชุมวิชาการ

ดร.ชนากานต์ ยืนยง มหาวิทยาลัยปทุมธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไตรรัตน์ ยืนยง วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น
รองศาสตราจารย์ ดร.วิภาส ทองสุทธิ วิทยาลัยนครราชสีมา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธิตา ยืนยง มหาวิทยาลัยปทุมธานี
รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิศร ยืนยง มหาวิทยาลัยปทุมธานี
รองศาสตราจารย์ ดร.จิราภรณ์ ชันทอง มหาวิทยาลัยปทุมธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤนาท ยืนยง มหาวิทยาลัยปทุมธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทัยรัตน์ เมืองแสน มหาวิทยาลัยปทุมธานี
รองศาสตราจารย์ ดร.คุณาพร โฉมจิตร มหาวิทยาลัยปทุมธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทีนร์ ชันทอง มหาวิทยาลัยปทุมธานี
อาจารย์ รังสฤษฏ์ สุนัน มหาวิทยาลัยปทุมธานี
อาจารย์ อาคม บุญปัญญา มหาวิทยาลัยปทุมธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สังเวียน เทพผา มหาวิทยาลัยปทุมธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อติพงษ์ เพชรสุทธิ มหาวิทยาลัยปทุมธานี
รองศาสตราจารย์ ดร.ธนกฤต โพธิ์เงิน มหาวิทยาลัยปทุมธานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วนิดา ดุรงค์ฤทธิชัย มหาวิทยาลัยปทุมธานี
รองศาสตราจารย์ ดร.เบญยาศิริ งามสอาด มหาวิทยาลัยปทุมธานี
อาจารย์ ดร.วราภรณ์ โพธิ์งาม มหาวิทยาลัยปทุมธานี
อาจารย์ ดร.สุกัญญา หมู่เย็น มหาวิทยาลัยปทุมธานี

คณะกรรมการกลั่นกรองผลงาน และประเมินผลงาน

กลุ่มสาขาบริหารธุรกิจ

รองศาสตราจารย์ ดร.ชนงกรณ์ กุณฑลบุตร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวลลักษณ์ แสงเพิ่ม	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ ดีพิجارณ์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
	เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีพัต ตรีศิริโชติ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงพร พุทธวงศ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทัยรัตน์ เมืองแสน	มหาวิทยาลัยปทุมธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธิตา ยืนยง	มหาวิทยาลัยปทุมธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทีนร์ ชันทอง	มหาวิทยาลัยปทุมธานี

กลุ่มสาขาศึกษาศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
รองศาสตราจารย์ ดร.กฤตพล วังภูสิต	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรา เดชโฮม	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อธิพงษ์ เพชรสุทธิ	มหาวิทยาลัยปทุมธานี
รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง ทับศรี	มหาวิทยาลัยปทุมธานี
รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์	มหาวิทยาลัยปทุมธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวี วาจาสัตย์	มหาวิทยาลัยปทุมธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบุรณ์ บุรณศิริรักษ์	มหาวิทยาลัยปทุมธานี

กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.พันธุ์เทพ วิฑิตอนันต์	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิ โชคเหมาะ	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิ มูลศิลป์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รองศาสตราจารย์ ดร.โกเมศ ขวัญเมือง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภธัช ศรีวิพัฒน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธี อยู่สถาพร

รองศาสตราจารย์ ดร.ธนกฤต โพธิ์เงิน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สังเวียน เทพผา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรชัย เลื่อนฉวี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเวศน์ มหารัตน์สกุล

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์การแพทย์

รองศาสตราจารย์ ดร.พ.ท.ประกานต์ ฤดีกุลธำรง

รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิ อติศักดิ์วัฒนา

รองศาสตราจารย์ ดร.ภักศิภรณ์ ชันทอง

รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษณ์ น้อยผา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พ.อ.ธนิต บุญศิริ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ร.อ.ดลภาค อภิพงษ์รัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภญ.สุชาดา จรุงเรืองโชค

ศาสตราจารย์ ดร.พรรณี บุตรเทพ

รองศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา ชัยวัช

รองศาสตราจารย์ ดร.พ.อ.หญิง ภัสรา อาณัติ

อาจารย์ ชัยพร วงศ์วรรณ

วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

มหาวิทยาลัยมหิดล

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง

วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

มหาวิทยาลัยรังสิต

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

กลุ่มสาขาวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี

รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา เสือเอี่ยม

รองศาสตราจารย์ ดร.ปิตินันต์ กร้ามาตร

อาจารย์ ดร.คทา จารุงศรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์

แห่งชาติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ วงศ์ประดับไชย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุทธนา คงจีน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุชาติ เอื้อไตรรัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรพจน์ เพชรเกตุ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

กลุ่มสาขาพยาบาลศาสตร์และการสาธารณสุข

ศาสตราจารย์ ดร.บุญทิพย์ สิริธรร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกสกรหญิง กิตติยา จันทธานิวัฒน์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ์ เดียววิเศษ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณี สร้อยสงค์

รองศาสตราจารย์ ดร.ยุวดี รอดจากภัย

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น

มหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ ดร.กนกพร สมพร

อาจารย์ ดร.วิชุดา จันทะศิลป์

อาจารย์ ดร.สุจิตตา ฤทธิมนตรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วนิดา ดุรงค์ฤทธิชัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศรี หงส์พานิช

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ผุสดี ชูชีพ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณิธาน กระสังข์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

คณะผู้จัดทำรูปเล่มผลงาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธิตา ยืนยง

รองศาสตราจารย์ ดร.จิราภรณ์ ชันทอง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤนาท ยืนยง

อาจารย์ อาคม บุญปัญญา

รองศาสตราจารย์ ดร.ธนกฤต โพธิ์เงิน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สังเวียน เทพผา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อติพงษ์ เพชรสุทธิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วนิดา ดุรงค์ฤทธิชัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทัยรัตน์ เมืองแสน

อาจารย์ ดร.สุกัญญา หมู่เย็น

นางสาวขวัญจรุง พุทธกาล

นางสาวสุชาวดี น้อยพูน

นางสาวสินีนารถ คำแหง

นางสาวอัมพรรัตน์ สุขสำราญ

ออกแบบรูปเล่ม ดร.ศักดิ์นรินทร์ เสือสิทธิ์

ผลงานฉบับเต็ม <https://conf.ptu.ac.th/>

สารจากอธิการบดี มหาวิทยาลัยปทุมธานี

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติที่จัดขึ้นในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเวทีวิชาการในการเผยแพร่ผลงานวิจัย และผลงานสร้างสรรค์ของคณาจารย์ นักวิชาการ นักศึกษา และบุคคลทั่วไป ผู้สาธารณชน ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งในการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาผลงาน นำไปสู่การสร้างนวัตกรรม ตลอดจนพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อตอบโจทย์ ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประชาคมโลก โดยเปิดโอกาสให้มีการนำเสนอผลงานวิจัย และผลงานสร้างสรรค์ แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และประสบการณ์ เพื่อสร้างเครือข่ายพัฒนางานวิจัย และผลงานสร้างสรรค์ ระหว่างนักวิจัยจากสถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ให้นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ พัฒนาต่อยอดไปสู่การเพิ่มมูลค่าทางสังคมและเศรษฐกิจได้ จึงนับเป็นโอกาสอันดีที่มหาวิทยาลัยปทุมธานี และเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ได้จัดโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัย ระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี 2568 ขึ้น โดยรูปแบบของการประชุมในครั้งนี้ นอกจากการนำเสนอผลงานวิจัยทั้งภาคบรรยายและภาคโปสเตอร์แล้ว ยังมีการบรรยายพิเศษ หัวข้อ “นวัตกรรมดิจิทัลเพื่ออนาคตที่ยั่งยืน: เชื่อมโยงสังคม ธุรกิจ และวิทยาศาสตร์” ซึ่งเป็นหัวข้อเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน

ในนามของมหาวิทยาลัยปทุมธานี มีความยินดีและขอขอบคุณ คณะผู้จัดงานและเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการทุกหน่วยงาน ที่จัดการประชุมได้อย่างเรียบร้อยและสมบูรณ์ อันแสดงให้เห็นถึงศักยภาพและอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของโครงการประชุมวิชาการในครั้งนี้ รวมถึงการมีผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์กับชุมชนสากลได้ในเชิงประจักษ์

ท้ายนี้ขออวยพรให้คณะผู้จัดงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ประสบแต่ความสุข หวังอย่างยิ่งว่า ผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่าน จะได้รับความรู้และประโยชน์ที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาตนเอง ประเทศชาติ และสังคมโลกต่อไป

ดร.ชนากานต์ ยืนยง
อธิการบดี มหาวิทยาลัยปทุมธานี

คำนำ

มหาวิทยาลัยปทุมธานี ร่วมกับเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ซึ่งประกอบด้วย (1) University of Tasmania, Australia (2) Embassy of The Republic of Indonesia, Indonesia (3) Eastern Institute for Integrated Learning in Management, India (4) University of Applied Science Europe, Germany (5) Chitkara University, India (6) Sharda University, India (7) Chongqing College of International Business and Economics, PRC (8) Beijing Kingsha Technology Co., Ltd., PRC (9) Minjiang University, PRC (10) Liu Pangshui Normal University, PRC (11) Guangxi Minzu Normal University, PRC (12) Yunnan Light and Textile Industry Vocational College, PRC (13) Chongqing Vocational Institute of Tourism, PRC (14) Consulate of the Republic of Moldova in the Kingdom of Thailand (15) ADRI, Indonesia (16) Universitas Maarif Hasyim Latif (UMAHA), Indonesia (17) Jayabaya University, Indonesia (18) University of Muhammadiyah Malang (UMM), Indonesia (19) Ganesha University of Education, Indonesia (20) Kadiri University, Indonesia (21) Pancasakti University, Indonesia (22) Australian International College (23) สภาการแพทย์แผนไทย (24) สภานายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (25) สถาบันการลงทุน CSI (26) สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) (27) สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.) (28) โรงพยาบาลพระนครศรีอยุธยา (29) มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (30) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย (31) คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี (32) คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี (33) คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (34) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (35) วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น (36) วิทยาลัยนครราชสีมา (37) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (38) มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ได้จัดการประชุมวิชาการและการนำเสนอ ผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี 2568 ขึ้น เพื่อส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศทางวิชาการ งานวิจัย และผลงานสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผลงานไปสู่การสร้างสรรค์ความรู้ และนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อตอบโจทย์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี โดยมีรายละเอียดผลงานดังปรากฏในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติฉบับนี้

ทำนั้คณะกรรมการดำเนินงานโครงการจัดการประชุม ขอขอบคุณเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ คณะที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาผลงาน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก ที่ได้ให้เกียรติและเสียสละเวลาอันมีค่า ร่วมจัดโครงการในครั้งนี้ ขอขอบคุณวิทยากร ผู้ดำเนินรายการประจำห้อง และผู้มีส่วนสนับสนุนทุกท่านที่ทำให้งานสำเร็จลุล่วงด้วยดี หวังอย่างยิ่งว่าองค์ความรู้จากการประชุมวิชาการในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้นนำเสนอผลงาน ประเทศชาติ และประชาคมโลกสืบไป

คณะกรรมการดำเนินงาน

สารบัญ	หน้า
คำนำ	ฉ
สารบัญ	ช
2568-TH-F-03-0014	
การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลบางกระทีกอำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม กัลป์ยาภัสร์ พึ่งล่อ และ เบญญาศิริ งามสอาด	1
2568-TH-A-03-0015	
การมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่นของสตรีในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพระประโทน อำเภอมะนังนครปฐม จังหวัดนครปฐม อชิรญา ช้างโต และ เบญญาศิริ งามสอาด	3
2568-TH-A-03-0016	
ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดเลย จอมพล แก้วอาษา และ เบญญาศิริ งามสอาด	5
2568-TH-A-03-0017	
รูปแบบการสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่นในเขตอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม อ้อย บางเพียรดี และ เบญญาศิริ งามสอาด	7
2568-TH-A-03-0018	
ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้ใหญ่บ้านในการแก้ปัญหาความขัดแย้งของชุมชน ในจังหวัดราชบุรี วีระศักดิ์ เหมโยธิน และ เบญญาศิริ งามสอาด	9
2568-TH-A-03-0019	
ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลบางเตย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี อารีย์ ผลงาม และ ธนกฤต โพธิ์เงิน	11

2568-TH-A-04-0008

การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบวิธีการตรวจวัดฮีโมโกลบินในตัวอย่างเลือด EDTA: การศึกษาเบื้องต้น 13
ภัสรา อาณัติ, นภัสสร คำสำโรง, ศิริพร เนียมหอม, ยุทธนา ปั่นสุวรรณ และ พรณี บุตรเทพ

2568-TH-A-04-0011

การป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานในโครงการก่อสร้างแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี 15
สิทธิชัย สิงห์สุ, ชูลี โนจิต, ปุณณภวิศา ป้องพิมาย, และ วรียา เคนทวย

2568-TH-A-04-0012

การศึกษาระดับความชุกของอาการผิดปกติของระบบโครงร่างและกล้ามเนื้อของพนักงาน 17
โรงงานกำจัดขยะมูลฝอยอ่อนนุช เขตประเวศ แขวงประเวศ จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ศรัณยู คำกลาง, เพชรพกา มูณี, บัว ฤชุบัว, ภาณุวัฒน์ เนตรทอง และ ธนธรณ์ รักษรอด

2568-TH-A-04-0014

การออกแบบสถานีงานเพื่อลดความเสี่ยงของท่าทางการทำงานต่อกล้ามเนื้อหลังส่วนล่าง 20
ในพนักงานทำลูกปูนของโครงการก่อสร้างแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร
วัชริน มานะโพน, ศรรัตน์ ล้อมพงศ์ และ ชีรยุทธ เสงี่ยมศักดิ์

2568-TH-A-04-0016

ผลของการฝึกโปรแกรม SAQ ที่มีต่อความเร็วและความคล่องแคล่วว่องไว ในนักกีฬาฟุตบอลชาย 22
มหาวิทยาลัยปทุมธานี
วณิชชา วิวัฒน์บุตรสิริ, วรราชธรา ธรรมชูโต และ ทวิช พรหมพิทักษ์กุล

2568-TH-A-04-0017

การประเมินการนับเม็ดเลือดแดงตัวอ่อน ความแม่นยำ และความเที่ยงตรงของเทคนิค 24
การย้อมด้วย New Methylene Blue เปรียบเทียบกับระบบอัตโนมัติ
พรณี บุตรเทพ, นัทธมน นิ่มประเสริฐ, ศุภาพิชญ์ สุภาพ, ณัฏชา หล่อสุวรรณรัตน์
และ ภัสรา อาณัติ

2568-TH-A-04-0023

การพัฒนาครีมบำรุงผิวจากสมุนไพร 5 ชนิด 27
ธนวันต์ ศรีอมรัตนกุล, ภาพิมล แหวนทองคำ และ สมพร จิตรัตน์พร

2568-TH-A-04-0024

การพัฒนานวัตกรรม หมอนมะขามรองคอบรรเทาปวด 29
ธนวันต์ ศรีอมรรัตนกุล, ภาพิมล แหวนทองคำ และ สมพร จิตรัตนพร

2568-TH-A-06-0007

ประสิทธิผลของโปรแกรมแรงสนับสนุนทางสังคมในการส่งเสริมสุขภาพจิตผู้สูงอายุ ในเขตรับผิดชอบ 31
ของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสวนพริกไทย 2 อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี
ชัยณัชชา บุญรัตน์, พันระกานต์ ยืนยง และ เจริญชัย อึ้งเจริญสุข

2568-TH-A-06-0008

การศึกษาความชุกและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ของภาวะโภชนาการของนักเรียน 33
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี
ภาคภูมิ อุณหเลขจิตร และ สุจิตตรา เอกภูมิ

2568-TH-A-06-0008

การพัฒนาและการประเมินผลการใช้แนวปฏิบัติการป้องกันการติดเชื้อในระบบทางเดินปัสสาวะ 35
ที่สัมพันธ์การใส่สายสวนปัสสาวะ
ณัฐณิชา โกวิทย์กร และ นพณัฐ จำปาเทศ

2568-TH-A-06-0009

สถานการณ์เชื้อดื้อยา Carbapenem- Resistant Enterobacteriaceae (CRE) โรงพยาบาลปทุมธานี 37
ประภาพร ถั่วแก้ว, วัทธิกร มั่นจิตร, นพณัฐ จำปาเทศ และ สาวิตรี แยมศรีบัว

2568-TH-A-06-0010

การพัฒนาระบบ PTH Smart Surveillance ในการเฝ้าระวังการติดเชื้อและเชื้อดื้อยาในโรงพยาบาล 39
วัทธิกร มั่นจิตร, นพณัฐ จำปาเทศ และ ฟารีดา คชฤทธิ์

2568-TH-A-06-0011

การพัฒนาแนวปฏิบัติเพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนในการให้นมในหอผู้ป่วยวิกฤตทารกแรกเกิด 41
พิมพ์ลักษณ์ ม่วงศิริ, ภัทร์พิชชา ครุฑางคะ และ เจริญสุข อัครวิพิธ

2568-TH-A-06-0012

การพัฒนาแนวทางพยาบาลเพื่อลดความคลาดเคลื่อนทางยา small dose 43
วราภรณ์ อรุณวรรณ, ภัทร์พิชชา ครุฑทางคะ และ ภัทรียา ตั้งเจริญ

2568-TH-A-06-0013

การพัฒนาแนวปฏิบัติพยาบาลการดูแลผู้ป่วยวิกฤติเพื่อป้องกันการเลื่อนหลุด 45
ของสายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลาง (C-line)
ยวิษฐา กันเกลลา, วณิดา ดุรงค์ฤทธิชัย และ ทวีพงษ์ บุปผารัตน์

2568-TH-A-06-0014

ผลของการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยกระดูกสะโพกหักที่ดิ่งถ่วงน้ำหนักผ่านผิวน้ำที่บ้าน 47
เครือวัลย์ ทองดี, นพณัฐ จำปาเทศ และ จิตนภา วาณิชวโรตม์

2568-TH-A-06-0015

การพัฒนารูปแบบการดูแลแบบประคับประคองในผู้ป่วยมะเร็งระยะสุดท้าย โรงพยาบาลปทุมธานี 49
ชญาสุภา ปิ่นงาม, วณิดา ดุรงค์ฤทธิชัย, สมศิลป์ บัวทอง, ธัญญาพัทธ์ สุนทรานุรักษ์,
กันทิมา ขาวเหลือง และ สุดาสวรรค์ ตรรกทวีผล

2568-TH-A-06-0016

การพัฒนาแนวปฏิบัติการป้องกันการเลื่อนหลุดของสายให้อาหารทางจมูก 52
ยุพารัตน์ แสงกลิ่น, นพณัฐ จำปาเทศ และ จิตนภา รมยะมาลี

2568-TH-A-06-0017

การพัฒนาแนวปฏิบัติการพยาบาลการดูแลทารกแรกเกิดที่ได้รับการรักษาด้วย การลดอุณหภูมิ 54
ของร่างกายในหอผู้ป่วยวิกฤตทารกแรกเกิด
ณัฐฐาทิพย์ ทะกา, กันทิมา ขาวเหลือง, รุจิเรข จันทร์ซอน, ภัทร์พิชชา ครุฑทางคะ
และสุสดี ชูชีพ

2568-TH-A-06-0018

ผลของการใช้แนวปฏิบัติการพยาบาลเพื่อป้องกันท่อช่วยหายใจเลื่อนหลุด โดยไม่ได้วางแผน 56
ในหอผู้ป่วยศัลยกรรมชาย โรงพยาบาลปทุมธานี
ณิชาวีร์ เพ็ชรเกาะ และ ภัทร์พิชชา ครุฑทางคะ

2568-TH-A-06-0019

ผลของโปรแกรมการวางแผนการจำหน่ายต่อความรู้ของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็ง หู คอ จมูก
ที่มีต่อหลอดเลือดคอ

ธัญณภัส ศุภเกียรติไพศาล, นพณัฐ จำปาเทศ และ ปองขวัญ โพธิ์ศรี

2568-TH-A-06-0020

การพัฒนากระบวนการส่งต่อผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังระยะสุดท้ายที่ได้รับการฟอกเลือด
ด้วยเครื่องไตเทียมไปศูนย์ฟอกเลือดใกล้บ้าน

รัตนา สุวรรณทัศน์, วิไลพรรณ สวัสดิ์พาณิชย์ และ นพมาศ ขำสมบัติ

2568-TH-A-06-0021

ผลของการส่งเสริมความรู้และการใช้แนวการปฏิบัติการป้องกันการเกิดปอดอักเสบในผู้ป่วย
ขณะนอนโรงพยาบาล ที่หอผู้ป่วยอายุรกรรมชาย โรงพยาบาลปทุมธานี

จิตชนก ศิลา, วิไลพรรณ สวัสดิ์พาณิชย์ และ บังอร อยู่นาน

2568-TH-A-06-0022

การพัฒนาแนวทางการป้องกันต่อช่วยหายใจเลื่อนหลุดโดยไม่ได้วางแผน
ในหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม

อารยา ม่วงปิ่น, วิไลพรรณ สวัสดิ์พาณิชย์ และ ไชยสิทธิ์ สุวรรณเกศาวงษ์

2568-TH-A-06-0023

การพัฒนารูปแบบการปูผ้าโดยใช้ถุงรองรับน้ำเพื่อลดการรั่วซึมของน้ำขณะทำผ่าตัด
หมอนรองกระดูกสันหลัง ผ่านกล้องที่ห้องผ่าตัด โรงพยาบาลปทุมธานี

ชฎานุช เขาวนพิระพงศ, วิไลพรรณ สวัสดิ์พาณิชย์ และ พิมพ์ประภา โตสงคราม

2568-TH-A-06-0024

ผลของการวางแผนการจำหน่ายผู้ป่วยวัณโรค โดยใช้โปรแกรม Buddy TB
ของหอผู้ป่วยพิเศษ 1/4 โรงพยาบาลปทุมธานี

ศิริพร นวนงา, วิไลพรรณ สวัสดิ์พาณิชย์ และ รัชณี หาญสมสกุล

2568-TH-A-06-0025

การพัฒนาแนวคิดรูปแบบการจัดการความเจ็บปวดในผู้ป่วยมะเร็ง ในหอผู้ป่วย

71

พิเศษฉัตรหลวง 3 โรงพยาบาลปทุมธานี

ศิวพร สุนทรโรทก, วิไลพรรณ สวัสดิ์พาณิชย์ และ ณภัค จุ่มพลพงษ์

2568-TH-A-06-0026

การพัฒนาแนวปฏิบัติการพยาบาลทารกแรกเกิดในระยะสุดท้ายแบบประคับประคองและครอบครัว

73

กันทิมา ขาวเหลือง และ วิไลพรรณ สวัสดิ์พาณิชย์

2568-TH-A-06-0027

การพัฒนาแนวปฏิบัติการดูแลผู้ป่วยทารกแรกเกิดที่มารดาใช้สารเสพติดเมทแอมเฟตามีน

75

โรงพยาบาลปทุมธานี

รุจิเรข จันทร์ซอน, กันทิมา ขาวเหลือง, ภัทร์พิชชา ครุฑทางคะ, กุลธิดา ใจกว้าง

และ จิณณ์ภรณ์ ภูมิชัยวัฒน์

2568-TH-A-06-0028

ผลการประยุกต์คู่มือการคัดกรองวัณโรคของอาสาสมัครสาธารณสุข ประจำหมู่บ้าน

77

ตำบลท่าโรง จังหวัดเพชรบูรณ์

ปวีรศา ตะกรุดเที่ยง และ ปณิธาน กระสังข์

2568-TH-A-06-0029

ผลของโปรแกรมการจำหน่ายผู้ป่วยโรคติดเชื้อระบบเดินปัสสาวะที่ใส่สายสวนปัสสาวะ

79

เพื่อลดการกลับมารักษาซ้ำของผู้ดูแลผู้ป่วยในหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์

ชมพูนุท กลิ่นพ่วง และ ปณิธาน กระสังข์

การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลบางกระทีก
อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม
Administration According to the Principles
of Good Governance of Bang Krathuek Subdistrict Municipality,
Sam Phran District, Nakhon Pathom Province

กัลปียาภัสร์ พึ่งละอ¹, รศ.ดร.เบญญาศิริ งามสะอาด²

นักศึกษาลัทธิรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี¹

อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี²

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากระบวนการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล และ 2) เปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลบางกระทีก อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กรอบแนวคิดใช้แนวคิดของสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2542 ประชากรได้แก่ บุคลากรเทศบาลตำบลบางกระทีก อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 14,626 คน นำมาคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของทาร์โร ยามาเน่ ได้ จำนวน 390 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และค่าเอฟ

ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่าเฉลี่ยมากไปน้อย พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักความโปร่งใส มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักความรับผิดชอบ และด้านหลักความคุ้มค่า มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลบางกระทีก อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลบางกระทีก ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศ อายุ และอาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลบางกระทีก อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล เทศบาลตำบลบางกระทีก จังหวัดนครปฐม

Abstract

The objectives of this study were to 1) study the level of administration according to the principles of good governance, and 2) compare the administration according to the principles of good governance of Bang Krathuek Subdistrict Municipality, Sam Phran District, Nakhon Pathom Province, classified by personal factors. This study was quantitative research. The conceptual framework of this study was applied from the concept of the Prime Minister's Office B.E.2542. The population consisted of personnel of Bang Krathuk Subdistrict Municipality, Sam Phran District, Nakhon Pathom Province, totaling 14,626 people. The sample size was calculated using Taro Yamane's calculation formula, resulting in 390 people. The study instrument was a Likert type 5-rating scale questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test.

The study results revealed that 1) the level of administration according to the principles of good governance, as a whole, was at a high level. When considered each aspect, the mean scores ranged from highest to lowest mean, it was found that all 6 aspects were at a high level, namely, the aspect of transparency had the highest mean, followed by the aspect of morality, the aspect of participation, the aspect of the rule of law, the aspect of responsibility, and the aspect of value for money had the lowest mean. 2) The results of the comparison of the administration according to the principles of good governance of Bangkratuk Subdistrict Municipality, Sam Phran District, Nakhon Pathom Province, classified by personal factors, found that people with different levels of education did not have different opinions on the administration according to the principles of good governance of Bangkratuk Subdistrict Municipality. People with different genders, ages, and occupations had different opinions on the administration according to the principles of good governance of Bangkratuk Subdistrict Municipality, Sam Phran District, Nakhon Pathom Province, with statistically significant level of .05.

Keywords: Administration according to the principles of good governance, Bang Krathuek Subdistrict Municipality, Nakhon Pathom Province

การมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่นของสตรีในเขตองค์การบริหาร
ส่วนตำบลพระประโทนอำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม
Local Political Participation of Women in Phra Praton Subdistrict
Administrative Organization, Mueang Nakhon Pathom District,
Nakhon Pathom Province

อชิรญา ช้างโต¹, รศ.ดร.เบญญาศิริ งามสะอาด²

นักศึกษาลัทธิรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี¹

อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี²

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่นของสตรี และ 2) เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่นของสตรีในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพระประโทน อำเภอเมืองนครปฐมจังหวัดนครปฐม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กรอบแนวคิดใช้แนวคิดของ จันทนา สุทธิจารี ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพระประโทน อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน 1,835 คน นำมาคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจีและมอร์แกน ได้จำนวน 320 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และค่าเอฟ

ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่นของสตรีโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านค่าเฉลี่ยมากไปน้อย พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเสนอความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการจัดตั้งและรวมกลุ่มผลประโยชน์ ด้านการแสดงออกของประชาชนและด้านการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่นของสตรีในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพระประโทน อำเภอเมืองนครปฐมจังหวัดนครปฐม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า สตรีที่มีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้ต่อเดือนต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่นของสตรี ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ การมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่น สตรี องค์การบริหารส่วนตำบลพระประโทน จังหวัดนครปฐม

Abstract

The objectives of this study were to 1) study the level of women's participation in local politics, and 2) compare the local political participation of women in Phra Praton Subdistrict Administrative Organization, Mueang Nakhon Pathom District, Nakhon Pathom Province, classified by personal factors. This study was quantitative research. The conceptual framework of this study was applied from the concept of Chanthana Sutticharee. The population consisted of 1,835 people in the area of the Phra Praton Subdistrict Administrative Organization, Mueang Nakhon Pathom District, Nakhon Pathom Province. The sample size was calculated using Krejcie and Morgan's table, resulting in 320 people. The study instrument was a Likert type 5-rating scale questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test.

The study results revealed that 1) the level of women's participation in local politics, as a whole, was at a high level. When considering each aspect, the mean scores ranged from highest to lowest mean, it was found to be at a high level in all four aspects, namely, the aspect of expressing opinions had the highest mean, followed by the aspect of forming and joining interest groups, the aspect of public expression, and the aspect of elections had the lowest mean. 2) The results of the comparison of women's participation in local politics in the area of Phra Praton Subdistrict Administrative Organization, Mueang Nakhon Pathom District, Nakhon Pathom Province, classified by personal factors, found that women with different ages, education levels, status, occupations, and monthly incomes had no differences in women's participation in local politics.

Keywords: Local political participation, Women, Phra Praton Subdistrict Administrative Organization, Nakhon Pathom Province

ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดเลย Strategic Leadership of the Executives of Loei Provincial Administrative Organization

จอมพล แก้วอาษา¹รศ.ดร.เบญยาศิริ งามสะอาด²

นักศึกษาลัทธิรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี¹

อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี²

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหาร และ 2) เปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดเลยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการวิจัยเชิงปริมาณกรอบแนวคิดใช้แนวคิดและทฤษฎีของ Sergiovanni ประชากร ได้แก่ บุคลากรในองค์การบริหารส่วนผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดเลย จำนวน 378 คน นำมาคำนวณขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจีและมอร์แกน ได้จำนวน 191 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และค่าเอฟ

ผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านค่าเฉลี่ยมากไปน้อย พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านวัฒนธรรม ด้านเชิงสัญลักษณ์ ด้านเทคนิค และด้านมนุษยสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดเลยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า บุคลากรที่มีเพศ อายุ วุฒิการศึกษา อายุราชการ ตำแหน่งปัจจุบัน และสถานภาพต่างกัน มีระดับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดเลย ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ผู้บริหาร องค์การบริหารส่วนจังหวัดเลย

Abstract

The objectives of this study were to 1) study the level of the strategic leadership of the executives, and 2) Compare the strategic leadership of executives of Loei Provincial Administrative Organization classified by personal factors. This study was quantitative research. The conceptual framework of this study was applied from Sergiovanni's ideas and theories. The population consisted of 378 personnel in the executive administrative organization of Loei Provincial Administrative Organization. The sample size was calculated using Craig and Morgan's table, resulting in 191 people. The study instrument was a Likert type 5-rating scale questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test.

The study results revealed that 1) the level of the strategic leadership of the executives, as a whole, was at a high level. When considered each aspect, the mean scores ranged from highest to lowest mean, it was found that all 5 aspects were at a high level, namely, education aspect had the highest mean, followed by culture aspect, symbolic aspect, technical aspect, and human relations aspect, which had the lowest mean. 2) The results of the comparison of strategic leadership of executives of Loei Provincial Administrative Organization classified by personal factors found that personnel with different genders, ages, educational qualifications, service years, current positions, and statuses did not have different levels of strategic leadership of executives of Loei Provincial Administrative Organization.

Keywords: Strategic Leadership, Executives, Loei Provincial Administrative Organization

รูปแบบการสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่นในเขตอำเภอนครชัยศรี

จังหวัดนครปฐม

Communication Styles of Local Politicians in

Nakhon Chai Si District, Nakhon Pathom Province

อ้อย บางเพียรดี¹ รศ.ดร.เบญญาศิริ งามสะอาด²

นักศึกษาลัทธิรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี¹

อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี²

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับรูปแบบการสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่น และ 2) เปรียบเทียบรูปแบบการสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่นในเขตอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กรอบแนวคิดใช้แนวคิดและทฤษฎีของ พาเรลล์ ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่อยู่อาศัยในเขตอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม จำนวน 111,377 คน นำมาคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของทาร์ ยามาเน ได้ จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และค่าเอฟ

ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับรูปแบบการสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านค่าเฉลี่ยมากไปน้อย พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการสื่อสารทางอ้อม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และด้านการสื่อสารทางตรง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) ผลการเปรียบเทียบรูปแบบการสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่นในเขตอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ส่วนประชาชนที่มีเพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่นในเขตอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ รูปแบบการสื่อสาร นักการเมืองท้องถิ่น จังหวัดนครปฐม

Abstract

The objectives of this study were to 1) study the level of the communication styles level of local politicians, and 2) compare the communication styles of local politicians in Nakhon Chai Si District, Nakhon Pathom Province, classified by personal factors. This study was quantitative research. The conceptual framework of this study was applied from the concepts and theories of Parrell. The population consisted of 111,377 people living in Nakhon Chai Si District, Nakhon Pathom province. The sample size was calculated using Taro Yamane's calculation formula, resulting in a sample of 400 people. The study instrument was a Likert type 5-rating scale questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test.

The study results revealed that 1) the level of the level of the communication styles level of local politicians, as a whole, was at a moderate level. When considered each aspect, the mean scores ranged from highest to lowest mean it was found that both aspects were at a moderate level, namely, indirect communication aspect had the highest mean and direct communication aspect had the lowest mean. 2) The results of the comparison of communication styles of local politicians in Nakhon Chai Si District, Nakhon Pathom province, classified by personal factors, found that people with different genders had no different opinions on the communication styles of local politicians. People with different ages, education levels, and incomes had different opinions on the communication styles of local politicians in Nakhon Chai Si District, Nakhon Pathom province, with statistically significant level of .05.

Keywords: Communication styles, Local Politicians, Nakhon Pathom province

ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้ใหญ่บ้านในการแก้ ปัญหาความขัดแย้งของชุมชนในจังหวัดราชบุรี Opinions on the Role of Village Headmen in Resolving Community Conflicts in Ratchaburi Province

วีระศักดิ์ เหมโยธิน¹รศ.ดร.เบญญาศิริ งามสะอาด²

นักศึกษาลัทธิรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี¹

อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี²

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ใหญ่บ้านในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง และ 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ใหญ่บ้านในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของชุมชนในจังหวัดราชบุรีจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กรอบแนวคิดใช้แนวคิดและทฤษฎีของเคลย์ตัน และคิลแมนน์ ประชากร ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดราชบุรี จำนวน 876 คน นำมาคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาร์โร ยามาเนะ ได้จำนวน 275 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และค่าเอฟ

ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ใหญ่บ้านในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านค่าเฉลี่ยมากไปน้อย พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการปรองดอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความร่วมมือร่วมใจ ด้านการประนีประนอม และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ ด้านการบังคับ และด้านการหลีกเลี่ยง ตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้ใหญ่บ้านในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของชุมชนในจังหวัดราชบุรีจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ผู้ใหญ่บ้านที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความเห็นต่อบทบาทในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของชุมชนในจังหวัดราชบุรี ไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้ใหญ่บ้านที่มีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง ต่างกัน มีความเห็นต่อบทบาทในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของชุมชนในจังหวัดราชบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ ความคิดเห็น บทบาทผู้ใหญ่บ้าน การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งชุมชน จังหวัดราชบุรี

Abstract

The objectives of this study were to 1) study the level of the opinions on the role of village headmen in resolving conflicts, and 2) compare the opinions on the role of village headmen in resolving community conflicts in Ratchaburi Province classified by personal factors. This study was quantitative research. The conceptual framework of this study was applied from the concepts and theories of Clayton and Kilmann. The population consisted of 876 village headmen in Ratchaburi Province. The sample size was calculated using Taro Yamane's formula, resulting in 275 people. The study instrument was a Likert type 5-rating scale questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test.

The study results revealed that 1) the level of the opinions on the role of village headmen in resolving conflicts, as a whole, was at a high level. When considered each aspect, the mean scores ranged from highest to lowest mean, it was found to be at a high level in 3 aspects and at a moderate level in 2 aspects, namely, reconciliation had the highest mean, followed by cooperation aspect, compromise aspect, and at a moderate level in 2 aspects, namely, enforcement and avoidance aspect, respectively. 2) The results of the comparison of opinions on the role of village headmen in resolving community conflicts in Ratchaburi province classified by personal factors found that village headmen with different genders, ages, and levels of education had no difference in their opinions on the role of resolving community conflicts in Ratchaburi Province. Village headmen with different experience in holding positions differed in their opinions on the role of resolving community conflicts in Ratchaburi Province at a statistically significant level of .05.

Keyword: Opinions, Role of village headmen, Resolving community conflicts, Ratchaburi province

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบล

บางเตย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี

People's Opinion on Good Governance of Bang Tei Subdistrict Municipality, Sam

Khok District, Pathum Thani Province

อารีย์ ผลงาม¹, รศ.ดร.ชนกฤต โพธิ์เงิน²

นักศึกษาลัทธิรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี¹

อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี²

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลบางเตย และ 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลบางเตย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กรอบแนวคิดใช้แนวคิดของสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ.2542 ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่อยู่อาศัยในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบางเตย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี จำนวน 10,914 คน นำมาคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเปิดตารางสำเร็จรูปของเครจี และมอร์แกนได้ จำนวน 370 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และค่าเอฟ

ผลการศึกษา พบว่า 1) ระดับระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลบางเตย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่าเฉลี่ยมากไปน้อย พบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ด้าน และปานกลาง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักความโปร่งใส มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านหลักความคุ้มค่า ด้านหลักความมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ และปานกลาง 2 ด้าน คือ ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักนิติธรรม ตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลบางเตย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลบางเตย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ ความคิดเห็นของประชาชน การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เทศบาลตำบลบางเตย จังหวัดปทุมธานี

Abstract

The objectives of this study were to 1) study the level of people's opinion on good governance of Bang Toei Subdistrict Municipality, and 2) comparison of people's opinions on good governance of Bang Tei Subdistrict Municipality, Sam Khok District, Pathum Thani Province classified by personal factors. This study was quantitative research. The conceptual framework of this study was applied from the concept of the Prime Minister's Office in B.E.2542. The population consisted of 10,914 people living in Bang Tei Subdistrict Municipality, Sam Khok District, Pathum Thani Province. The sample size was calculated using the Krejcie and Morgan ready-made table method, resulting in 370 people. The study instrument was a Likert type 5 - rating scale questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test.

The study results revealed that 1) the level of people's opinion on good governance of Bang Toei Subdistrict Municipality, as a whole, was at a high level. When considered each aspect, the mean scores ranged from highest to lowest mean, it was found to be at a high level in 4 aspects and moderate in 2 aspects, namely, the aspect of transparency had the highest mean, followed by the aspect of value for money, the aspect of participation, the aspect of responsibility, and moderate in 2 aspects, namely, the aspect of morality and the aspect of rule of law, respectively. 2) The results of the comparison of people's opinions on good governance of Bang Toei Subdistrict Municipality, Sam Khok District, Pathum Thani Province classified by personal factors found that people with different genders, ages, education levels, and occupations had different people's opinions on good governance of Bang Toei Subdistrict Municipality, with statistically significant level of .05.

Keywords: People's opinion, Good governance, Bang Tei Subdistrict Municipality, Pathum Thani Province

การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบวิธีการตรวจวัดฮีโมโกลบินในตัวอย่างเลือด EDTA: การศึกษาเบื้องต้น

Comparative Analysis of Hemoglobin Measurement Methods in EDTA Blood Samples: A Preliminary Study

นภัสร คำสำโรง¹, ศิริพร เนียมหอม¹, ยุทธนา ปั่นสุวรรณ², พรรณี บุตรเทพ³,
ภัสรา อาณัติ*

นักศึกษาเทคนิคการแพทย์ชั้นปีที่ 4 คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี¹

อาจารย์ ภาควิชาชีวเคมี วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า²

อาจารย์ สาขาเทคนิคการแพทย์ คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี³

อาจารย์ สาขาเทคนิคการแพทย์ คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี*

Corresponding author's e-mail: pasra@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทนำ: ฮีโมโกลบินเป็นพารามิเตอร์สำคัญที่ใช้ในการวินิจฉัยและติดตามภาวะโลหิตจาง โดยวิธีที่ได้รับการรับรองจาก International Committee for Standardization in Haematology (ICSH) คือ วิธี cyanmethemoglobin (HiCN) ซึ่งมีความแม่นยำ แต่มีข้อจำกัดด้านความปลอดภัย เนื่องจากมีความเสี่ยงจากสาร cyanide จึงได้มีการพัฒนาวิธีใหม่ที่ปลอดภัยยิ่งขึ้น ได้แก่ วิธี sodium lauryl sulphate (SLS) ซึ่งไม่ใช้สารอันตราย การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลการตรวจวัดระดับฮีโมโกลบินจากวิธี SLS, HiCN และเครื่องวิเคราะห์อัตโนมัติ Sysmex XN-350 ในตัวอย่างเลือดที่ผสมสารกันเลือดแข็ง EDTA **วิธีการศึกษา:** เก็บตัวอย่างเลือด EDTA จำนวน 60 ตัวอย่าง จากผู้ป่วยที่เข้ารับบริการในห้องปฏิบัติการ (ชาย 27 คน หญิง 33 คน อายุเฉลี่ย 36 ปี) ทำการตรวจฮีโมโกลบินซ้ำสองครั้งด้วย 3 วิธี ได้แก่ วิธี SLS วิธี HiCN และ เครื่องวิเคราะห์อัตโนมัติ Sysmex XN-350 ผลลัพธ์ที่ได้ถูกวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้ Paired Samples Test และ ประเมินความเชื่อมั่นระหว่างวิธีด้วยค่าสหสัมพันธ์ระหว่างวิธีการตรวจวัด (Intraclass Correlation Coefficient; ICC) **ผลการศึกษา:** ผลการวิเคราะห์พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างค่าฮีโมโกลบินที่ได้จากทั้ง 3 วิธี ($p > 0.05$) โดยค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error; SE) อยู่ในช่วงที่ต่ำและเหมาะสม (0.063–0.127) และค่าความเชื่อมั่นระหว่างวิธี (ICC) อยู่ในระดับดีมาก (0.942–0.986) แสดงถึงความสอดคล้องกันของผลตรวจจากแต่ละวิธี **สรุป:** จากการศึกษาพบว่า วิธีการตรวจวัดฮีโมโกลบินทั้ง 3 วิธีมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง และสามารถใช้ทดแทนกันได้ในการบริบททางคลินิก เพื่อความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน วิธี SLS จึงเป็นทางเลือกที่เหมาะสมกว่า วิธี HiCN อย่างไรก็ตาม ควรมีการศึกษา

ตัวอย่างในกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนและความหลากหลายมากขึ้น เพื่อยืนยันความแม่นยำและความน่าเชื่อถือของแต่ละวิธีอย่างชัดเจน

คำสำคัญ: การตรวจวัดฮีโมโกลบิน cyanmethemoglobin (HiCN) sodium lauryl sulphate (SLS) เครื่องวิเคราะห์อัตโนมัติ Sysmex XN-350

Abstract

Introduction: Hemoglobin is a key parameter used in the diagnosis and monitoring of anemia. The method recommended by the International Committee for Standardization in Haematology (ICSH) is the cyanmethemoglobin (HiCN) method, which offers high accuracy. However, due to its use of cyanide-based reagents, there are significant safety concerns. As a safer alternative, the sodium lauryl sulphate (SLS) method was developed, which does not involve hazardous substances. This study aims to compare hemoglobin levels measured using the SLS method, the HiCN method, and the Sysmex XN-350 automated hematology analyzer in EDTA blood samples. **Methods:** Sixty EDTA blood samples were collected from patients receiving routine laboratory services (27 males and 33 females, with an average age of 36 years). Each sample was analyzed for hemoglobin levels using three methods - SLS, HiCN, and Sysmex XN-350 - with each method performed in duplicate. The results were statistically compared using the Paired Samples Test and evaluated for consistency between methods using the Intraclass Correlation Coefficient (ICC). **Results:** Statistical analysis revealed no significant differences in hemoglobin levels among the three methods ($p > 0.05$). The standard error (SE) ranged from 0.063 to 0.127, indicating low variability. The ICC values ranged from 0.942 to 0.986, demonstrating a high level of agreement among all methods. **Conclusion:** This study found strong agreement among the three hemoglobin measurement methods, suggesting they may be used interchangeably in clinical practice. Due to its safety profile, the SLS method may be considered a more suitable alternative to the HiCN method. However, further studies involving larger and more diverse sample populations are recommended to confirm the accuracy and reliability of each method.

Keywords: Hemoglobin, cyanmethemoglobin (HiCN), sodium lauryl sulphate (SLS), Sysmex XN-350

การป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานในโครงการก่อสร้างแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี PREVENTING ACCIDENTS AT WORK IN A CONSTRUCTION PROJECTS AT PATHUM THANI PROVINCE

สิทธิชัย สิงห์สุ¹, ชุติ โนจิต², ปุณณภวิศา ป้องพิมาย³ และ วรียา เคนทวายเป็น*

อาจารย์สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{1,2,3}

อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์และอนามัยสิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสุขภาพ มหาวิทยาลัย

กาฬสินธุ์*

Corresponding author's e-mail: Sittichai.s@ptu.ac.th

บทคัดย่อ

จากสภาพปัญหาการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานขององค์กรทำให้พนักงานมีการบาดเจ็บและทรัพย์สินเสียหายจึงจำเป็นต้องศึกษาแนวทางการป้องกันอุบัติเหตุตามหลัก 4 E ในโครงการก่อสร้างในครั้งนี้อยู่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันอุบัติเหตุตามหลัก 4 E ในโครงการก่อสร้างเป็นการศึกษาแบบภาคตัดขวาง กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 180 คน ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันอุบัติเหตุตามหลัก 4 E วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากผลการศึกษา พบว่า พนักงานส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 68.40 มีอายุระหว่าง 18-25 ร้อยละ 30.50 มีประสบการณ์ทำงาน 1-5 ปี ร้อยละ 35.30 ผลการศึกษาระดับความสำคัญของความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการป้องกันอุบัติเหตุตามหลัก 4 E พบว่า ทุกด้านมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ด้านกระตุ้นเตือน Encouragement โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.89 รองลงมาด้านการออกแบบด้านวิศวกรรม Engineering มีค่าเฉลี่ย 2.88 ตามด้วยด้านการให้ความรู้ Education มีค่าเฉลี่ย 2.86 และด้านกฎระเบียบ Enforcement มีค่าเฉลี่ย 2.83 จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าการจัดการด้านความปลอดภัยทั้ง 4 ด้านมีค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับความสำคัญระดับมากมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน

ดังนั้น ควรสร้างการจัดการด้านความปลอดภัยในครบทั้ง 4 ด้านทำควบคู่กันไปขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ ทั้งนี้ เมื่อมีการจัดการด้านความปลอดภัยทั้ง 4 ด้านจะทำให้พนักงาน มีความรู้ด้านความปลอดภัยในงานที่ตนเองทำ บริษัทมีกฎระเบียบ สถานที่ทำงานปลอดภัย มีการกระตุ้นเตือนอย่างต่อเนื่อง ทำให้ลดการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติการณ์ของพนักงานในโครงการก่อสร้างได้

คำสำคัญ: การป้องกันอุบัติเหตุ, อุบัติการณ์, โครงการก่อสร้าง

Abstract

The problem of accidents occurring at work in the organization, causing employees to be injured and property to be damaged, is that it is necessary to study the accident prevention guidelines according to the 4 E principles in construction projects this time. The objective is to study opinions on accident prevention guidelines according to the 4E principles in construction projects. It is a cross-sectional study with a sample of 180 people. We collected data using a questionnaire that gathered opinions on the accident prevention guidelines based on the 4 E principles. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The results of the study found that most employees were male, 68.40 percent; aged 18-25, 30.50 percent; and had 1-5 years of work experience, 35.30 percent. The study found that opinions on safety management in accident prevention, according to the 4 E principles, were considered highly important in all aspects. Encouragement The category of Encouragement has the highest average of 2.89, followed by Engineering Design with an average of 2.88, Education with an average of 2.86, and Enforcement with an average of 2.83. The data shows that safety management in all 4 areas is considered highly important, as indicated by the similar average scores.

Therefore, we should establish safety management in all four areas simultaneously. One cannot be missing. Implementing safety management in all 4 areas will equip employees with knowledge about safety in their work. The company will have rules and regulations, a safe workplace, and continuous warnings, which will reduce accidents and incidents among employees in construction projects.

Keywords: Accident prevention, Incident, Construction Project

การศึกษาความชุกของอาการผิดปกติของระบบโครงร่างและกล้ามเนื้อของพนักงานโรงงาน

กําจัดขยะมูลฝอยอ่อนนุช เขตประเวศ แขวงประเวศ

จังหวัดกรุงเทพมหานคร

Study on the prevalence of abnormal musculoskeletal symptoms in employees of On Nut Waste Disposal Plant, Prawet District, Prawet

Subdistrict, Bangkok

ศรัณยู คำกลาง¹ เพชรผกา มณี², บัว ฤทธิบัว³, ภาณุวัฒน์ เนตรทอง⁴, ธนธรณ์ รักษ์รอด⁵

อาจารย์ประจำสาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะสหเวชศาสตร์^{1,2,3,4,5}

Corresponding author's e-mail: Saranyu.k@ptu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความชุกของอาการผิดปกติทางระบบโครงร่างและกล้ามเนื้อ และประเมินอาการผิดปกติของระบบโครงร่างและกล้ามเนื้อของพนักงานโรงงานกําจัดขยะมูลฝอยอ่อนนุช เขตประเวศ แขวงประเวศ จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาระยะพหุภาคีแบบภาคตัดขวาง (descriptive and cross-sectional study) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 130 คน เก็บ โดยใช้แบบประเมินอาการผิดปกติทางระบบโครงร่างและกล้ามเนื้อของร่างกายในช่วง 7 วันที่ผ่านมา และ 12 เดือน (Standard Nordic Questionnaire) ข้อมูลแสดงในรูปแบบของ จำนวน ร้อยละ หรือค่าเฉลี่ย ผล การศึกษาพบว่าผลการวิเคราะห์จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างของพนักงานโรงงานกําจัดขยะมูลฝอยอ่อนนุช เขตประเวศ แขวงประเวศ จังหวัดกรุงเทพมหานคร พิจารณารายข้อดังต่อไปนี้ ในช่วง 7 วันที่ผ่านมาพนักงาน กําจัดขยะมีความชุกของอาการปวดหรือรู้สึกไม่สบายในตำแหน่งของเข่าขวาในช่วง มีระดับการปวดที่ระดับ 3-4 ครั้ง/วัน จำนวน 23 คน ร้อยละ 17.70 หลังส่วนล่าง ระดับ 3-4 ครั้ง/วัน จำนวน 22 คน ร้อยละ 16.90 และเข่าซ้าย ระดับ 3-4 ครั้ง/วัน จำนวน 21 คน ร้อยละ 16.20 ตามลำดับ ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาพนักงาน กําจัดขยะมีความถี่ของอาการปวดหรือรู้สึกไม่สบายในตำแหน่งของหลังส่วนล่าง มีระดับการปวดที่ระดับ มากกว่า 30 วัน จำนวน 26 คน ร้อยละ 20.00 สะโพก/ก้นและเข่าขวา ระดับมากกว่า 30 วัน จำนวน 19 คน ร้อยละ 14.60 และข้อมือขวาและข้อมือซ้าย ระดับมากกว่า 30 วัน จำนวน 17 คน ร้อยละ 13.10 ตามลำดับ และผลการศึกษาระดับความเมื่อยล้าของการเกิดอาการผิดปกติทางระบบโครงร่างและกล้ามเนื้อพบว่าในช่วง 7 วันที่ผ่านมา มีความเมื่อยล้าของอาการปวดหรือรู้สึกไม่สบายในตำแหน่งของหลังส่วนล่างมีระดับการปวดที่ ระดับ 2 รู้สึกปวดเมื่อยปานกลาง จำนวน 16 คน ร้อยละ 12.30 ข้อมือขวาปวดที่ระดับ 2 รู้สึกปวดเมื่อย ปานกลาง จำนวน 14 คน ร้อยละ 10.80 และข้อมือซ้ายปวดที่ระดับ 2 รู้สึกปวดเมื่อยปานกลาง จำนวน 11 คน ร้อยละ 8.50 ตามลำดับ ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาพนักงานกําจัดขยะมีระดับความเมื่อยล้าของอาการปวดหรือ

รู้สึกไม่สบายในตำแหน่งหลังส่วนล่างมีระดับการปวดที่ระดับ 2 รู้สึกปวดเมื่อยปานกลาง จำนวน 55 คน ร้อยละ 42.30 สะโพก/ก้น ปวดที่ระดับ 2 รู้สึกปวดเมื่อยปานกลาง จำนวน 47 คน ร้อยละ 36.20 และข้อมือขวา ปวดที่ระดับ 2 รู้สึกปวดเมื่อยปานกลาง จำนวน 46 คน ร้อยละ 35.40 ตามลำดับ

ผลการศึกษาในครั้งนี้สามารถใช้เป็นพื้นฐานในการต่อยอดด้านการปรับปรุงสภาพงาน เพื่อลดความเสี่ยงทางด้านการยศาสตร์โดยการใช้หลักการยศาสตร์แบบมีส่วนร่วมเข้าไปในการแสดงความคิดเห็นในการออกแบบสถานงานในแนวทางวิศวกรรมให้เหมาะสมตามหลักการยศาสตร์ และข้อมูลที่ได้สามารถใช้หรือการปรับปรุงวิธีการทำงานซึ่งช่วยแก้ปัญหาเรื่องสุขภาวะอนามัยในการทำงานของพนักงานในแผนกอื่นๆ ต่อไป

คำสำคัญ: ความชุก, อาการผิดปกติ, พนักงาน

Abstract

This research objectives to study the prevalence of musculoskeletal abnormalities and to assess musculoskeletal. This was a descriptive and cross-sectional study. The sample used in this study consisted of 130 people. The data were collected using the Standard Nordic Questionnaire. The information is displayed in the form of numbers, percentages or means. The results of the study found that the results of the analysis of the percentage of the sample group of employees at On Nut Waste Disposal Plant, Prawet District, Prawet Subdistrict, Bangkok Province, considered the following items In the past 7 days, the waste disposal workers had a prevalence of pain or discomfort in the right knee at a level of 3-4 times/day (23 persons, 17.70%), lower back at a level of 3-4 times/day (22 persons, 16.90%), and left knee at a level of 3-4 times/day (21 persons, 16.20%), respectively. In the past 12 months, the waste disposal workers had a frequency of pain or discomfort in the lower back, with a pain level of more than 30 days, 26 persons, 20.00 percent, hip/buttocks and right knee, with a level of more than 30 days, 19 persons, 14.60 percent and the right wrist and left wrist, more than 30 days, 17 people, 13.10 percent, respectively. The results of the study on the level of fatigue in the occurrence of abnormal symptoms of the skeletal and muscular system found that in the past 7 days, there was fatigue, pain or discomfort in the lower back position with a pain level of level 2, feeling moderate pain, 16 people, 12.30 percent right wrist pain at level 2, feeling moderate pain, 14 people, 10.80 percent, and left wrist pain at level 2, feeling moderate pain, 11 people, 8.50 percent, respectively. In the past 12 months, waste disposal workers had experienced fatigue, pain or discomfort in the lower back with a pain level of 2, feeling moderate pain, 55 people, 42.30 percent. Hip/buttock pain was at level 2, feeling

moderate pain, 47 people, 36.20 percent and the right wrist had pain at level 2, feeling moderate pain, 46 people, 35.40 percent, respectively. The results of this study can be used as a basis for further development in improving working conditions to reduce ergonomic risks by using participatory ergonomics principles in giving opinions in designing workstations in an engineering approach that is appropriate for ergonomics principles and the information obtained can be used to improve work methods, which helps solve problems of occupational health and hygiene of employees in other departments.

Keywords: Prevalence, Abnormal symptoms, employees

การออกแบบสถานีนงานเพื่อลดความเสี่ยงของท่าทางการทำงานต่อกล้ามเนื้อหลังส่วนล่างใน พนักงานทำลูกปูนของโครงการก่อสร้างแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร WORKSTATION DESIGN TO REDUCE POSTURE RISK OF LOWER BACK MUSCLES IN CEMENT INGOTS WORKERS IN A CONSTRUCTION SITE IN BANGKOK

วัชริน มานะโพน¹, ศรียรัตน์ ล้อมพงศ์¹, อีรยุทธ เสงี่ยมศักดิ์^{1*}

สาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา¹

Corresponding author's e-mail: teerayut@go.buu.ac.th

บทคัดย่อ

การออกแบบสถานีนงานเพื่อลดความเสี่ยงของท่าทางการทำงานต่อกล้ามเนื้อหลังส่วนล่างให้พนักงานทำลูกปูนของโครงการก่อสร้างแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบสถานีนงานในการลดความเสี่ยงของท่าทางในการทำงานต่อกล้ามเนื้อหลังส่วนล่าง เพื่อศึกษาความชุกของกล้ามเนื้อหลังส่วนล่าง เพื่อเปรียบเทียบคะแนนประเมินระดับความเสี่ยงของท่าทางกล้ามเนื้อหลังส่วนล่าง และเพื่อเปรียบเทียบคะแนนประเมินความเมื่อยล้าของกล้ามเนื้อหลังส่วนล่างของพนักงานทำลูกปูนก่อน และหลังการปรับปรุงการออกแบบสถานีนงาน ในโครงการก่อสร้างแห่งหนึ่งของจังหวัดกรุงเทพมหานครกลุ่มตัวอย่าง 10 คน เป็นการศึกษาวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) ผลการศึกษาพบว่าความชุกของความผิดปกติทางระบบโครงร่าง และกล้ามเนื้อหลังส่วนล่าง โดยแบบสอบถามหรือแบบสัมภาษณ์ Nordic musculoskeletal questionnaire ของความผิดปกติทางระบบโครงร่างกล้ามเนื้อหลังส่วนล่างในช่วง 12 เดือน และ 7 วันที่ผ่านมา พบว่าหลังการปรับปรุงสถานีนงานทั้ง (M1) หลังจากมีการปรับปรุงออกแบบสถานีนงาน 1 สัปดาห์ (M2) หลังจากมีการปรับปรุงออกแบบสถานีนงาน 4 สัปดาห์ เมื่อเทียบกับ (M0) ก่อนมีการปรับปรุงออกแบบสถานีนงาน ยังคงพบความชุกเท่าเดิม แต่หลังการปรับปรุงสถานีนงานช่วยให้ระดับความรู้สึกเจ็บปวดลดลงอย่างเห็นได้ชัดเจน สำหรับการประเมินความเสี่ยงท่าทางการทำงานประเมิน Repaid Entire Body Assessment (REBA) พบว่าหลังการปรับปรุงสถานีนงาน (M1) หลังจากมีการปรับปรุงออกแบบสถานีนงาน 1 สัปดาห์ (M2) หลังจากมีการปรับปรุงออกแบบสถานีนงาน 4 สัปดาห์ เมื่อเทียบกับ (M0) ก่อนมีการปรับปรุงออกแบบสถานีนงาน พบว่าคะแนนความเสี่ยงของท่าทางในการทำงานโดยใช้แบบประเมิน REBA ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ P-value .065

คำสำคัญ: พนักงานก่อสร้าง, หลังส่วนล่าง, สถานีนงาน

Abstract

Workstation design to reduce posture risk of lower back muscles in cement ingots workers in a construction site in bangkok. This study aimed to design a workstation to reduce the risk of working postures on the low back muscles, to study the prevalence of low back muscles, and to compare the scores of the risk assessment of low back muscle postures and to compare the fatigue assessment scores of the lower back muscles of the cement workers before and after improving the design of the workstation in a construction project in Bangkok Province, a sample group of 10 people, is a quasi-experimental research study. The results of the study found that the prevalence of skeletal and low back muscle disorders by the Nordic musculoskeletal questionnaire or interview of skeletal and low back muscle disorders in the past 12 months and 7 days. It was found that after the improvement of workstations (M1), after 1 week of the improvement of the workstation design, (M2), after 4 weeks of the improvement of the workstation design, when compared to (M0) before the improvement of the workstation design. The prevalence remains the same, but after the workstation renovation, the level of pain was significantly reduced. For the assessment of work posture risk, the Repaid Entire Body Assessment (REBA) found that after the work station improvement (M1), after the work station design improvement for 1 week (M2), after the work station design improvement for 4 weeks compared to (M0) before the work station design improvement the results showed that the risk scores of working postures using the REBA assessment were significantly reduced at a P-value of .065.

Keywords: Construction worker, Lower back, Work station

ผลของการฝึกโปรแกรม SAQ ที่มีต่อความเร็วและความคล่องแคล่วว่องไว

ในนักกีฬาฟุตบอลชายมหาวิทยาลัยปทุมธานี

THE EFFECTS OF THE SAQ TRAINING PROGRAM ON SPEED AND AGILITY IN MALE FOOTBALL PLAYERS AT PATHUMTHANI UNIVERSITY

วณิชชา วิวัฒน์บุตร์สิริ¹, วรรัชชรา ธรรมชุตโต¹ และทวิช พรหมพิทักษ์กุล¹

อาจารย์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี¹

Corresponding author's e-mail: wanitcha.c@ptu.ac.th

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาผลของการฝึกโปรแกรม SAQ ที่มีต่อความเร็วและความคล่องแคล่วว่องไวในนักกีฬาฟุตบอลชายมหาวิทยาลัยปทุมธานี

รูปแบบการวิจัย: การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research)

วิธีการดำเนินการวิจัย: กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอลชายมหาวิทยาลัยปทุมธานี จำนวน 22 คน ทำการแบ่งกลุ่มโดยการสุ่มแบบง่าย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 11 คน คือ กลุ่มทดลองจำนวน 11 คน ที่ใช้การฝึกโปรแกรม SAQ ที่มีผลต่อความเร็วและความคล่องแคล่วว่องไว 3 ครั้งต่อสัปดาห์ ใช้เวลาในการฝึก 60 นาที เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ และกลุ่มที่ฝึกตามโปรแกรมปกติของทีม จำนวน 11 คน นำข้อมูลความเร็วและความคล่องแคล่วว่องไว หลังทดลองสัปดาห์ที่ 8 มาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) โดยกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย: โปรแกรม SAQ ที่มีผลต่อความเร็วและความคล่องแคล่วว่องไวแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ อบอุ่นร่างกาย 5 นาที ฝึกความเร็ว 25 นาที ฝึกความคล่องแคล่วว่องไว 25 นาที และการคลายอุ่น 5 นาที หลังทดลอง 8 สัปดาห์ พบว่า 1. กลุ่มทดลองที่ฝึกโปรแกรม SAQ มีค่าเฉลี่ยความเร็วและความคล่องแคล่วว่องไวแตกต่างจากกลุ่มควบคุมที่ฝึกตามโปรแกรมปกติของทีม 2. ค่าการทดสอบ Illinois Test กลุ่มทดลองที่ฝึกโปรแกรม SAQ อยู่ในระดับยอดเยี่ยมจำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 63.63

คำสำคัญ: การฝึก SAQ, ความคล่องแคล่วว่องไว, ความเร็ว, นักกีฬาฟุตบอลชาย

Abstract

Objective: To study the effects of the SAQ training program on speed and agility in football players at Pathumthani University.

Design: Experimental research

Methods: The sample group consisted of 22 male football players from Pathum Thani University. They were randomly divided into two groups of 11 participants each. The experimental group (11 participants) trained using the SAQ program, which focused on improving speed and agility, three times per week, with each session lasting 60 minutes over a period of 8 weeks. The control group (11 participants) followed the team's regular training program. Data on speed and agility collected at the end of the 8th week was analyzed using mean, standard deviation, and a one-way ANOVA to compare differences between groups, with the significance level set at .05.

Research Results: The SAQ program that affects speed and agility is divided into four stages: a 5-minute warm-up, 25 minutes of speed training, 25 minutes of agility training, and a 5-minute cool-down. After 8 weeks of training, the results showed that:

1. The experimental group that trained with the SAQ program had different average values of speed and agility compared to the control group that followed the team's regular training program.
2. According to the Illinois Test results, 7 participants in the SAQ training group achieved an excellent level, accounting for 63.63%

Keywords: SAQ, Agility, Speed, Male football player

การเปรียบเทียบการนับเม็ดเลือดแดงตัวอ่อน ความแม่นยำ และความเที่ยงตรงของเทคนิคการ ย้อมด้วย New Methylene Blue กับระบบอัตโนมัติ

Comparison of Reticulocyte Counts: Accuracy and Precision of New Methylene Blue Staining and Automated hematology analyzer

นัทธมน นิมประเสริฐ¹ ศุภาพิชญ์ สุภาพ¹ ณัฏชา หล่อสุวรรณรัตน์² ภัสรา อาณัติ³

พรรณี บุตรเทพ*

นักศึกษาเทคนิคการแพทย์ชั้นปีที่ 4 คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี¹

อาจารย์ ภาควิชากายวิภาคศาสตร์ วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า²

อาจารย์ สาขาเทคนิคการแพทย์ คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี³

อาจารย์ สาขาเทคนิคการแพทย์ คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี*

Corresponding author's e-mail: punnee.but@gmail.com

บทคัดย่อ

บทนำ: เม็ดเลือดแดงตัวอ่อน (Reticulocyte) เป็นระยะสุดท้ายก่อนการพัฒนาเป็นเซลล์เม็ดเลือดแดงที่พบได้ในกระแสเลือด และใช้ในการประเมินประสิทธิภาพการทำงานของไขกระดูก การนับ reticulocyte ที่นิยมใช้ในห้องปฏิบัติการทั่วไป คือนับโดยวิธี manual โดยย้อมด้วยสี new methylene blue (NMB) ในปัจจุบันมีเครื่องวิเคราะห์เม็ดเลือดอัตโนมัติที่สามารถตรวจนับ reticulocyte ระยะต่างๆได้ วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้เพื่อประเมินความแม่นยำและความเที่ยงตรงของการตรวจนับ reticulocyte โดย เปรียบเทียบวิธี manual กับเครื่องอัตโนมัติ Sysmex XN-350

วิธีการศึกษา: โดยการนับ Reticulocyte ระยะต่างๆ ด้วยวิธี manual เปรียบเทียบกับค่าที่วิเคราะห์ด้วยเครื่อง Sysmex XN-350 จากตัวอย่าง EDTA blood ที่เหลือจากการตรวจสุขภาพของชุมชนสามโคก จังหวัดปทุมธานี จำนวน 50 ราย (ชาย 14 คน หญิง 36 คน อายุเฉลี่ย 55 ปี) นำผลที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบและประเมินค่าสหสัมพันธ์ (Intraclass Correlation Coefficient; ICC)

ผลการศึกษา: จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระยะของ reticulocyte ที่นับโดยวิธี manual ระยะ 1-2 กับค่าดัชนี IRF (Immature Reticulocyte Fraction) และระหว่างระยะ 3-4 กับค่าดัชนี LFR (Low-Fluorescence reticulocyte Fraction) จากเครื่อง Sysmex XN-350 พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับปานกลางถึงสูง ($r = 0.59, p\text{-value} = 0.001$ และ $r = 0.72, p\text{-value} < 0.001$ ตามลำดับ) และยังพบว่าค่าร้อยละของ reticulocyte จากทั้ง 2 วิธีมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับสูง ($r = 0.85, p\text{-value} < 0.001$) แสดงให้เห็นว่าถึงแม้จะใช้หลักการที่แตกต่างกันแต่ผลลัพธ์มีความน่าเชื่อถือและมีผลไปในทิศทางเดียวกัน

สรุป: การศึกษานี้พบว่า การนับเม็ดเลือดแดงตัวอ่อนระยะต่างๆ โดยวิธี manual มีความสัมพันธ์กับผลการวิเคราะห์จากเครื่องอัตโนมัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผลการศึกษานี้เป็นการศึกษาเบื้องต้นเท่านั้น จำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมโดยใช้จำนวนตัวอย่างที่มากขึ้น และมีความหลากหลายของชนิดตัวอย่าง เพื่อให้ผลที่ได้มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น

คำสำคัญ: เม็ดเลือดแดงตัวอ่อน, Sysmex XN-350, Immature reticulocyte fraction, Low-fluorescence reticulocyte fraction, manual method

Abstract

Introduction:

Reticulocytes are immature red blood cells representing the final stage of erythropoiesis before maturing into fully functional erythrocytes in the bloodstream. They serve as a key indicator for assessing bone marrow activity. The conventional method for reticulocyte counting in clinical laboratories is manual staining using new methylene blue (NMB). However, automated hematology analyzers such as the Sysmex XN-350 are now capable of detecting and classifying reticulocyte subpopulations. This study aims to evaluate the accuracy and precision of reticulocyte enumeration by comparing manual counting with automated analysis using the Sysmex XN-350.

Methods:

Reticulocyte counts, including substage differentiation, were performed manually and compared to results obtained from the Sysmex XN-350 analyzer. A total of 50 EDTA-anticoagulated blood samples, collected from individuals undergoing health screening in the Sam Khok community, Pathum Thani Province, were analyzed (14 males and 36 females, with a mean age of 55 years). The results were statistically compared, and intraclass correlation coefficients (ICC) were used to assess concordance between the two methods.

Results:

A statistically significant moderate correlation was observed between manually classified stage 1–2 reticulocytes and the Immature Reticulocyte Fraction (IRF), as well as between stage 3–4 reticulocytes and the Low-Fluorescence Reticulocyte Fraction (LFR) provided by the Sysmex XN-350 ($r = 0.59$, $p = 0.001$ and $r = 0.72$, $p < 0.001$, respectively). Furthermore, the total reticulocyte percentages from both methods showed a strong positive correlation ($r = 0.85$, p

< 0.001), indicating that, despite methodological differences, the outcomes are consistent and reliable.

Conclusion:

This preliminary study demonstrates that manual substage reticulocyte counting correlates significantly with results from the automated Sysmex XN-350 analyzer. However, further research involving larger and more diverse sample populations is recommended to enhance the validity and generalizability of these findings.

Keywords: Reticulocyte, Sysmex XN-350, Immature reticulocyte fraction, Low-fluorescence reticulocyte fraction, manual method

การพัฒนาครีมบำรุงผิวจากสมุนไพร 5 ชนิด

The development of skin care cream from 5 types of herbs

ภาพิมล แหวนทองคำ¹, สมพร จิตรัตนพร^{2*}, ธนวันต์ ศรีอมรรัตนกุล²

ผู้อำนวยการไทยสัปปายะสหคลินิก¹

อาจารย์สาขาวิชาการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{2*}

Corresponding author's e-mail: somporn@ptu.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาครีมบำรุงผิวจากสมุนไพร 5 ชนิด ได้แก่ มะกรูด ขมิ้นชัน งาดำ ว่านหางจระเข้ และเมล็ดมะรุม โดยใช้วัตถุดิบสมุนไพรที่ได้รับการรับรองจากเกษตรอินทรีย์ ซึ่งผ่านการตรวจสอบสิ่งปลอมปนและความชื้นก่อนเข้าสู่กระบวนการสกัด โดยใช้สารสกัดสมุนไพรแต่ละชนิดในอัตราส่วน 5% ของสูตรรวม พร้อมสารมาตรฐาน ได้แก่ กลีเซอรีน 10%, Sodium EDTA 1%, Carbopol 3%, DMDM (Glydant) 0.1%, Propylene glycol 2%, Aquarelle 0.2%, Novemer EC I 10%, น้ำหอม 0.05%, Triethanolamine 1%, Aqua 47.65% และ 95% เอทิลแอลกอฮอล์ ผลิตโดยใช้เครื่อง Homogenizer และ Rotary vacuum evaporator ให้ได้สัดส่วนรวม 100% (w/w) ในห้องปฏิบัติการของกลุ่มวิจัยเอกชน มีการควบคุมความสะอาดเบื้องต้นตามแนวทางห้องผลิตผลิตภัณฑ์กึ่งอุตสาหกรรม มีการแยกพื้นที่สะอาด อุปกรณ์เฉพาะ และฆ่าเชื้ออุปกรณ์ก่อนใช้ ผลการประเมินทางกายภาพของครีมที่เตรียมได้ทันที และทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง 1 สัปดาห์ พบว่า ลักษณะเนื้อครีมเนียนละเอียด หนืดพอเหมาะ มีกลิ่นหอม ไม่แยกชั้น ติดผิวหน้า ซึมผ่านดีไม่เหนียวเหนอะหนะ รู้สึกชุ่มชื้น ผลการประเมินความคงตัวของครีม โดยวิธี Healing-Cooling Cycle 6 รอบ พบว่า คุณสมบัติโดยรวมของครีมยังคงอยู่ แต่ความหนืดและกลิ่นหอมลดลง ผลการทดสอบการระคายเคืองต่อผิวหนัง (primary irritation score, PIS) ในอาสาสมัครวัยรุ่นสุขภาพดี จำนวน 10 ราย โดยผู้เข้าร่วมได้รับการอธิบายข้อมูลการทดลองและแสดงความยินยอมเข้าร่วมโดยสมัครใจ ผ่านการลงนามในแบบฟอร์มยินยอมเข้าร่วมการทดสอบผลิตภัณฑ์เบื้องต้น โดยไม่เก็บข้อมูลชีวภาพหรือข้อมูลส่วนบุคคลเชิงลึก การทดสอบดำเนินการภายใต้การดูแลของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า หลังทาครีมครบ 1 ชั่วโมง ไม่พบผื่นแดงและลักษณะบวมในทุกราย หลังทาครีมครบ 24 ชั่วโมง พบว่า มีผื่นแดงเล็กน้อย 2 ราย แต่ไม่พบลักษณะบวม และเมื่อคำนวณดัชนีการระคายเคืองเบื้องต้นต่อผิวหนัง โดยนำคะแนน PIS บนพื้นที่ทดสอบของอาสาสมัครแต่ละรายรวมกันหารด้วยจำนวนอาสาสมัครทั้งหมด พบว่า เท่ากับ 0.10 ซึ่งค่าดัชนีการระคายเคืองเบื้องต้นต่อผิวหนัง ในช่วง 0.00-1.00 ถือว่า ไม่มีการระคายเคือง ดังนั้น ครีมบำรุงผิวที่พัฒนาขึ้น ถือว่ามีความปลอดภัยต่อการใช้ในเบื้องต้น และเพื่อให้เกิดการต่อยอดได้ในเชิงพาณิชย์ จึงควรศึกษาเพิ่มเติมโดยการทดสอบทางจุลชีววิทยาและทดสอบประสิทธิภาพต่อสุขภาพผิวหนังในระยะยาวต่อไป

คำสำคัญ: พัฒนา ครีมบำรุงผิว สมุนไพร

Abstract

This study aims to develop a herbal moisturizing cream using five herbs: kaffir lime, turmeric, black sesame, aloe vera, and moringa seeds. The herbs used were certified organic and sourced, with contamination and moisture levels verified before extraction. Each herbal extract was used at a concentration of 5% in the formula, along with standard ingredients: glycerin (10%), Sodium EDTA (1%), Carbopol (3%), DMDM (Glydant) (0.1%), propylene glycol (2%), Aquarelle (0.2%), Novemer EC I (10%), fragrance (0.05%), triethanolamine (1%), aqua (47.65%), and 95% ethanol. The cream was prepared using a homogenizer and rotary vacuum evaporator to achieve a total of 100% (w/w) in a private research laboratory, with basic cleanliness controls based on semi-industrial product manufacturing guidelines, including separate clean areas, dedicated equipment, and sterilization prior to use. The physical evaluation of the cream immediately after preparation and after one week at room temperature showed that the cream had a smooth texture, appropriate viscosity, a pleasant fragrance, no phase separation, good adherence to the skin, quick absorption, non-greasy feel, and provided a moisturizing effect. The stability test using a six-cycle Heating-Cooling method showed that overall properties remained, though viscosity and fragrance intensity slightly decreased. The primary irritation test (Primary Irritation Score, PIS) was conducted on 10 healthy adolescent volunteers. All participants were informed about the study and voluntarily signed an informed consent form to participate, with no collection of biological or personal data. The test was conducted under expert supervision. One hour after cream application, no erythema or swelling was observed in any participant. After 24 hours, mild erythema was observed in two participants, but no swelling was noted. The average PIS, calculated by summing the scores from each test site and dividing by the number of participants, was 0.10, indicating no irritation based on the 0.00–1.00 scale. Therefore, the developed herbal moisturizing cream is considered safe for initial use. To support potential commercialization, further studies on microbiological safety and long-term dermatological efficacy are recommended.

Keywords: Development, Moisturizing cream, Herbal

การพัฒนานวัตกรรม หมอนมะขามรองคอบรรเทาปวด

The development of innovative tamarind neck pillows to relieve pain

ภาพิมล แหวนทองคำ¹, สมพร จิตรตันพร^{2*}, ธนวันต์ ศรีอมรรัตนกุล²

ผู้อำนวยการไทยสัปปายะสหคลินิก¹

อาจารย์สาขาวิชาการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{2*}

Corresponding author's e-mail: somporn@ptu.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานวัตกรรม "หมอนมะขามรองคอบรรเทาอาการปวด" สำหรับผู้มีอาการปวดคอ บ่า ไหล่ กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้รับบริการที่ไทยสัปปายะสหคลินิกที่มีอาการปวดคอ บ่า ไหล่ จำนวน 25 คน วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการพัฒนานวัตกรรม คือ เมล็ดมะขาม ไข่ไก่ ฟอง การบูร เมนทอล น้ำมันงา ผ้าลายไทย กระบวนการพัฒนานวัตกรรมประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนการวิจัย โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน 2) ขั้นตอนการทดลองใช้กับผู้ที่มีอาการปวดคอ บ่า ไหล่ 10 คน และ 3) ขั้นตอนการวิจัยจริงกับผู้ที่มีอาการปวดคอ บ่า ไหล่ 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบประเมิน Numeric Pain Rating Scal และแบบประเมินความพึงพอใจในการใช้นวัตกรรม พร้อมปรับปรุงนวัตกรรมให้เหมาะสมตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบ Paired t-test ผลการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (80%) อายุ 41-50 ปี (66.67%) มีอาการปวดคอ บ่า ไหล่ 1-3 เดือน ภายหลังใช้นวัตกรรมหมอนมะขามรองคอ พบว่าคะแนนความปวดต่ำกว่าก่อนการใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยก่อนใช้ให้นำหมอนมะขามเข้าไมโครเวปเพื่อให้ความร้อนที่ 800 w. เวลา 3 นาที ในครั้งแรก เพื่อให้ความร้อนเพียงพอต่อการประคบ หลังจากครบ 3 นาที ให้นำมาวางบริเวณคอ บ่า ไหล่ เป็นเวลา 10-15 นาที ส่วนความพึงพอใจ พบว่า อยู่ในระดับมาก ในด้านรูปลักษณ์ สี สัน น้ำหนัก ขนาด ด้านการนำไปใช้ สะดวก คงทน สะอาดไม่มีเชื้อรา และด้านคุณภาพการใช้งาน มีข้อเสนอแนะว่า เนื่องจากหมอนมะขามรองคอเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนประกอบจากวัตถุดิบธรรมชาติ กลิ่นหอมที่เกิดจากสมุนไพรอาจลดลงเมื่อมีการใช้ติดต่อกันเป็นเวลานาน จึงควรพัฒนาต่อยอดโดยการเพิ่มกลิ่นสมุนไพรในรูปแบบที่คงทนมากยิ่งขึ้น สรุปได้ว่า นวัตกรรมหมอนมะขามรองคอช่วยกระตุ้นการไหลเวียนเลือด คลายกล้ามเนื้อ ลดปวด ทั้งยังมีขนาดที่เหมาะสม ใช้งานง่ายสามารถต่อยอดในเชิงพาณิชย์เป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิตจากธรรมชาติ และส่งเสริมภูมิปัญญาไทย

คำสำคัญ: นวัตกรรม หมอนมะขาม บรรเทาปวด

Abstract

This study aimed to develop an innovation "Tamarind neck pillow to relieve pain" for people with neck, shoulder and back pain. The sample group was 25 service recipients at Thai Sappaya Clinic who had neck and shoulder pain. The materials used in developing the innovation were tamarind seeds, fingerroot, borneol, camphor, menthol, and Thai silk sesame oil. The innovation development process consisted of 3 steps: 1) Critique step by 3 experts, 2) Trial step on 10 people with neck, shoulder and back pain, and 3) Actual use step on 15 people with neck, shoulder and back pain. The research instruments consisted of the Numeric Pain Rating Scale assessment form and the innovation satisfaction assessment form, with the innovation being adjusted to be more appropriate in order. The data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and Paired t-test statistics. The results of the study found that the majority of the sample were female (80%), aged 41–50 years (66.67%), and had neck and shoulder pain for 1–3 months. After using the tamarind neck pillow innovation, the pain scores were significantly lower than before use at the .05 level. Before use, put the tamarind pillow in the microwave to heat it up at 800 W for 3 minutes for the first time to provide enough heat for the compress. After 3 minutes, place it on the neck and shoulders for 10-15 minutes. As for satisfaction, it was found to be at a high level in terms of appearance, color, weight, size, convenient use, durability, cleanliness, and no mold, and quality of use. It is suggested that since the tamarind neck pillow is a product made from natural ingredients, the aroma from the herbs may decrease when used continuously for a long time. Therefore, it should be further developed by adding herbal scents in a more durable form. In conclusion, the innovative tamarind neck pillow helps stimulate blood circulation, relaxes muscles, and reduces pain. It is also a suitable size, easy to use, and can be commercially developed to add value to natural products and promote Thai wisdom.

Keywords: Innovation Tamarind pillow Relieve pain

ประสิทธิผลของโปรแกรมแรงสนับสนุนทางสังคมในการส่งเสริมสุขภาพจิตผู้สูงอายุในเขต
รับผิดชอบของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสวนพริกไทย2 อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี
The effectiveness of a social support program for promoting mental health
in the elderly in the area of responsibility of Suan Phrik Thai 2 Health
Promotion Hospital Muang District, Pathum Thani Province

ชัญญชชา บุญรัตน์^{1*}, พันธะกานต์ ยืนยง², และ เจริญชัย อึ้งเจริญสุข³
อาจารย์ สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{1,2,3}
Corresponding author's e-mail: channutcha.i@ptu.ac.th

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมแรงสนับสนุนทางสังคมต่อสุขภาพจิตผู้สูงอายุใน
เขตรับผิดชอบของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสวนพริกไทย2 อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี

รูปแบบการวิจัย: การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental research)

วิธีดำเนินการวิจัย: กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นผู้สูงอายุจำนวน 60 คน แบ่งเป็น กลุ่มควบคุม
จำนวน 30 คน กลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โปรแกรมการส่งเสริม
สุขภาพจิต และแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล
ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ
รายได้ โรคประจำตัว ส่วนที่ 2 แบบสอบถามภาวะสุขภาพจิตผู้สูงอายุตามโปรแกรมแรงสนับสนุนทางสังคม
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ
สถิติเชิงอนุมาน ใช้สถิติ Paired Samples t –test และสถิติ Independent Samples t – test

ผลการวิจัย: กลุ่มทดลอง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 93.3 มีสถานภาพ
สมรส จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 อาชีพส่วนใหญ่เป็นแม่บ้าน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7
กลุ่มควบคุม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 93.3 มีสถานภาพสมรส จำนวน 19 คน
คิดเป็นร้อยละ 63.3 อาชีพส่วนใหญ่เป็นแม่บ้าน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 56.7 เปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม
ทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังจากเข้าร่วมโปรแกรม พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสุขภาพจิตสูงกว่ากลุ่ม
ควบคุมและเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างภายในกลุ่มทดลองก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรม พบว่า หลังเข้า
ร่วมโปรแกรมในกลุ่มทดลองมีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะ: ควรกระตุ้นให้ผู้มีบทบาทสำคัญในการดูแลผู้สูงอายุเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการ
ส่งเสริมสุขภาพจิตให้มากขึ้น และส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเข้าใจถึงภาวะสุขภาพจิตของตนเอง โดยการดูแลสุขภาพ
จิตใจได้ด้วยตนเอง

คำสำคัญ: โปรแกรมแรงสนับสนุนทางสังคม, สุขภาพจิต, ผู้สูงอายุ

Abstract

Objective: To study the effectiveness of social support program on mental health of elderly people in the area under the responsibility of Suan Prik Thai 2 Subdistrict Health Promoting Hospital, Mueang District, Pathum Thani Province.

Design: This research is a quasi-experiment research

Methods: Sample group used in the study the sample consisted of 60 elderly people, divided into 30 control groups and 30 experimental groups. The instrument used in this study was the mental health promotion program and questionnaires which the researcher created as a data collection tool consisting of 2 parts. Part 1 personal factors, such as gender, age, marital status, education level, occupation, income, congenital disease. The mental image of the elderly as social support. The statistics used for data analysis were descriptive statistics, percentage, mean, standard deviation. And inferential statistics using Paired Samples t – test and Independent Samples t - test statistics.

Main findings: Most of the experimental group were female, consisting of 28 people, representing a percentage. 93.3 were mostly married with 18 persons or 60.0%, most of them were 11 housewives or 36.7%. The majority of control groups were 28 women, 93.3%. Most of them were married. 63.3% of the occupation, most were 17 housewives, accounting for 56.7%. Comparison between the experimental group and control group after joining the program found that the experimental group had average scores. When comparing the differences in the experimental group before and after joining the program, it was found that after joining the program, the experimental group had higher mental health scores than before joining the program. With statistical significance at the level of 0.01

Recommendations: Should encourage more people who play an important role in caring for the elderly to participate in mental health promotion activities Encourage the elderly to understand their mental health status Ways to manage stress Taking care of your physical and mental health by yourself

Keywords: Social Support Program, Mental health, Elderly

การศึกษาความชุกและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ของภาวะโภชนาการเกินของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี

Study of the prevalence and associated factors of overnutrition among lower secondary school students in Mueang District, Pathum Thani Province

ภาควณิ อดุลยเดชจิตร^{1*} และ สุจิตตรา เอกภูมิ²

อาจารย์ สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{1,2}

Corresponding author's e-mail: Pakpoom.C@ptu.ac.th

บทคัดย่อ

ภาวะโภชนาการเกินในเด็กวัยเรียนของประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เช่นเดียวกับหลายประเทศทั่วโลก ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตในระยะยาว รวมถึงเพิ่มความเสี่ยงต่อโรคเรื้อรัง เช่น โรคหัวใจ ความดันโลหิตสูง เบาหวาน และข้อเสื่อม การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาแบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional study) เพื่อประเมินความชุกและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการเกินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 356 คน คัดเลือกโดยใช้สูตรของทาร์โร ยามาเน่ (Taro Yamane) เก็บข้อมูลผ่านแบบสอบถาม 5 ส่วน ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม และแนวคิดทฤษฎีการดูแลตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน Chi-Square test และ Spearman Rank Correlation Coefficient

ผลการศึกษาพบว่า อัตราความชุกของภาวะโภชนาการเกินอยู่ที่ ร้อยละ 17.13 ซึ่งยังไม่ถึงระดับรุนแรงตามเกณฑ์ขององค์การอนามัยโลก แต่หากไม่ได้รับการแก้ไข อาจนำไปสู่ภาวะแทรกซ้อน เช่น ภัยสุขภาพฉุกเฉินหลัก ไขมันพอกตับ และภาวะความดันในกะโหลกศีรษะ ด้านปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ สถานภาพครอบครัว อาชีพของบิดามารดา อายุ และรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการ แต่ระดับการศึกษาของบิดามารดามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ปัจจัยเสริม ได้แก่ พฤติกรรมของครู เพื่อน ผู้ปกครอง และการรับรู้จากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์เชิงลบกับภาวะโภชนาการเกินในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานของ Smith et al. (2020) ซึ่งระบุว่าระดับการศึกษาของบิดามารดาส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารของเด็ก และงานของ Jones & Brown (2019) ที่พบว่าพฤติกรรมของครูและเพื่อนมีอิทธิพลต่อภาวะโภชนาการของนักเรียน ผลการศึกษานี้สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนามาตรการส่งเสริมโภชนาการ โดยเน้นบทบาทของครอบครัว โรงเรียน และสื่อมวลชนในการปรับพฤติกรรมการบริโภคอาหารของเด็กให้ดีขึ้น

คำสำคัญ: ความชุก, ภาวะโภชนาการเกิน, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

Abstract

Overnutrition in school-aged children in Thailand is on the rise, similar to many countries around the world. This has long-term impacts on health and quality of life, including increasing the risk of chronic diseases such as heart disease, hypertension, diabetes, and osteoarthritis. This study was a cross-sectional descriptive study to assess the prevalence and factors associated with nutritional status among lower secondary school students in Mueang District, Pathum Thani Province. The sample consisted of 356 students selected using Taro Yamane's formula. Data were collected through a questionnaire with 5 sections: personal factors, predisposing factors, enabling factors, reinforcing factors, and self-care theory. Data were analyzed using descriptive statistics and inferential statistics, Chi-Square test, and Spearman Rank Correlation Coefficient.

The results of the study found that the prevalence of overnutrition was 17.13 percent, which is not severe according to the World Health Organization's criteria. However, if it is not corrected, it may lead to complications such as sleep apnea, fatty liver, and intracranial hypertension. In terms of personal factors, gender, family status, parents' occupation, age, and income were not related to nutritional status, but parents' educational level was significantly related. In addition, the reinforcing factors, including teacher, friend, and parent behaviors, and media perceptions, were negatively associated with overnutrition at a statistically significant level of 0.01. The results of this study are consistent with the work of Smith et al. (2020), who stated that parents' education levels affected children's food consumption behaviors, and the work of Jones & Brown (2019), who found that teachers' and friends' behaviors influenced students' nutritional status. The results of this study can be used as basic information for developing nutrition promotion measures, emphasizing the roles of families, schools, and media in improving children's food consumption behaviors.

Keywords: Prevalence, Overnutrition, Lower Secondary School Students

การพัฒนาและการประเมินผลการใช้แนวปฏิบัติการป้องกันการติดเชื้อในระบบทางเดิน
ปัสสาวะที่ได้รับการใส่สายสวนปัสสาวะ
Development and evaluation of guidelines for the prevention of urinary tract
infections in patients with indwelling urinary catheters

ณัฐนิชา โกวิทยากร¹และ นพณัฐ จำปาเทศ*
พยาบาลวิชาชีพ ตึกผู้ป่วยพิเศษ 2/3 โรงพยาบาลปทุมธานี¹
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี*
Corresponding author's e-mail: nophc@hotmail.com

บทคัดย่อ

การพัฒนาแนวปฏิบัติการดูแลผู้ป่วยติดเชื้อทางเดินปัสสาวะมีความสำคัญในการป้องกันการติดเชื้อในระบบทางเดินปัสสาวะ การวิจัยและพัฒนานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาและประเมินผลการใช้แนวปฏิบัติการป้องกันการติดเชื้อทางเดินปัสสาวะจากการใส่สายสวนปัสสาวะ กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยพิเศษ 2/3 โรงพยาบาลปทุมธานี จำนวน 10 คน เป็นผู้นำเอาแนวปฏิบัติการป้องกันการติดเชื้อในระบบทางเดินปัสสาวะที่ได้รับการใส่สายสวนปัสสาวะที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยที่ใส่สายสวนปัสสาวะ ในหอผู้ป่วยพิเศษ 2/3 โรงพยาบาลปทุมธานี จำนวน 30 คน ประเมินจำนวนการติดเชื้อในระบบทางเดินปัสสาวะ ก่อนและหลังการใช้แนวปฏิบัติ และประเมินการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติของกลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ผลการวิจัย พบว่า ไม่พบการติดเชื้อทางเดินปัสสาวะ ร้อยละ 100.00 ในกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยที่ได้รับการดูแลตามแนวปฏิบัติการป้องกันการติดเชื้อในระบบทางเดินปัสสาวะ และกลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ 80.00 ในการนำแนวปฏิบัติการป้องกันการติดเชื้อในระบบทางเดินปัสสาวะที่ได้รับการใส่สายสวนปัสสาวะไปใช้จากผลการวิจัย สามารถนำแนวปฏิบัติการป้องกันการติดเชื้อในระบบทางเดินปัสสาวะ ที่ได้รับการใส่สายสวนปัสสาวะไปใช้ในหอผู้ป่วยอื่นต่อไป

คำสำคัญ: แนวปฏิบัติการป้องกันการติดเชื้อในระบบทางเดินปัสสาวะ, การติดเชื้อในระบบทางเดินปัสสาวะ, การใส่สายสวนปัสสาวะ

Abstract

Development of guidelines for the care of patients with urinary tract infections is important in preventing urinary tract infections. This research and development aimed to develop and evaluate the implementation of the guidelines for the prevention of urinary tract

infections from indwelling catheters. The sample consisted of 10 professional nurses working in the special ward 2/3 of Pathumthani Hospital who implemented the developed guidelines for the prevention of urinary tract infections from indwelling catheters in the ward, totaling 30 patients with indwelling catheters. The number of urinary tract infections was assessed before and after implementation of the guidelines and the implementation of the guidelines was evaluated by the sample of professional nurses. The data were analyzed using descriptive statistics. The results of the research found that urinary tract infections were not found in 100.00 percent of the sample patients who received care according to the guidelines for the prevention of urinary tract infections and the sample of professional nurses passed the evaluation criteria of 80.00 percent in implementing the guidelines for the prevention of urinary tract infections from indwelling catheters. The results of the research can be used as guidelines for the prevention of urinary tract infections from indwelling catheters in other wards.

Keywords: Nursing practice guidelines, urinary tract infection, indwelling urinary catheters

สถานการณ์เชื้อดื้อยา Carbapenem - Resistant Enterobacteriaceae (CRE) ใน โรงพยาบาลปทุมธานี Carbapenem-Resistant Enterobacteriaceae (CRE) resistance situation in Pathumthani Hospital

ประภาพร ถั่วแก้ว¹, วัทธิกร มั่นจิตร², นพณัฐ จำปาเทศ^{3*} และ สาวิตรี แยมศรีบัว⁴

กลุ่มงานเทคนิคการแพทย์และพยาธิวิทยาคลินิก โรงพยาบาลปทุมธานี¹

หน่วยงานป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลปทุมธานี²

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{3*}

อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี⁴

Corresponding author's e-mail: nophc@hotmail.com

บทคัดย่อ

แบคทีเรียเชื้อดื้อยาโดยเฉพาะ Carbapenem - Resistant Enterobacteriaceae (CRE) เป็นปัญหาสำคัญทางสาธารณสุขเนื่องจากมีผู้ป่วยติดเชื้อดังกล่าวเพิ่มขึ้นทุกปี ทำให้ต้องใช้ยาต้านจุลชีพที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ส่งผลต่อค่าใช้จ่าย การนอนรักษาตัวในโรงพยาบาล ภาวะแทรกซ้อนและเสี่ยงต่อการเสียชีวิตเพิ่มขึ้นวัตถุประสงค์การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาสถานการณ์ ความไวต่อยาต้านจุลชีพ และชนิดของยีนดื้อยา Carbapenem ของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลปทุมธานีระหว่างปี 2565 - 2567 ที่ส่งเพาะเชื้อแบคทีเรียจากสิ่งส่งตรวจทุกชนิด

ผลการศึกษา พบแบคทีเรียเชื้อดื้อยา (CRE) 18,154 ราย จากผู้ป่วย 2,161 ราย และมีอัตราสูงขึ้นตั้งแต่ปี 2565 - 2567 ร้อยละ 32.25 , 33.82 และ 33.92 ตามลำดับ เชื้อแบคทีเรียดื้อยา (CRE) ที่พบ 2 อันดับแรกคือ *Klebsiella pneumoniae* และ *Escherichia coli* พบร้อยละ 46.00 และ 38.72 ตามลำดับ และพบมากที่สุดในกลุ่มผู้ป่วยอายุรกรรมชายและหญิง ความไวของแบคทีเรียเชื้อดื้อยา (CRE) ต่อยาต้านจุลชีพ 5 อันดับแรก คือ กลุ่ม cephalosporins, carbapenem และ sulfamethoxazole/trimethoprim ยกเว้นกลุ่ม aminoglycoside ขณะที่ *Klebsiella pneumoniae* ให้ผลไวต่อ Amikacin ร้อยละ 42.85 และ Gentamicin ร้อยละ 24.09 และ *Escherichia coli* ให้ผลไวต่อ Amikacin ร้อยละ 37.13 และ Gentamicin ร้อยละ 14.45 *Escherichia coli* พบยีนดื้อยา blaNDM ร้อยละ 68.75 และ *Klebsiella pneumoniae* พบยีนดื้อยา blaOXA-48 ร้อยละ 80.00 นอกจากนี้ยังพบยีน blamcr-1 ใน *Escherichia coli* ร้อยละ 6.25 ข้อมูลสถานการณ์การติดเชื้อดื้อยา (CRE) ทำให้บุคลากรรับรู้สถานการณ์เพื่อสร้างความตระหนักในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด อีกทั้งสามารถใช้เป็นแนวทางในการทบทวนกระบวนการที่ใช้ในการดำเนินการวางแผน วางมาตรการป้องกันและควบคุมการแพร่กระจายของเชื้อและปัญหาเชื้อดื้อยาในโรงพยาบาล

คำสำคัญ: แบคทีเรียเชื้อดื้อยา, ควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล

Abstract

Carbapenem-resistant Enterobacteriaceae (CRE) are a major public health problem due to the increasing number of infected patients, requiring more effective antibiotics, resulting in increased hospitalization costs, complications, and mortality. The objective of this research was to study the situation, antimicrobial susceptibility, and types of carbapenem resistance genes in patients admitted to Pathum Thani Hospital during 2022-2024 who submitted bacterial cultures from all types of specimens.

The study showed 18,154 CRE from 2,161 patients, and the rates increased from 2022 to 2024 by 32.25, 33.82, and 33.92 percent, respectively. The two most common CRE were *Klebsiella pneumoniae* and *Escherichia coli* (46.00 and 38.72 percent, respectively), and were most commonly found in the male and female medical wards. The susceptibility of CRE to the top five antimicrobial agents were cephalosporins, carbapenem, and sulfamethoxazole/trimethoprim, excluding aminoglycoside, while *Klebsiella pneumoniae* was susceptible to amikacin at 42.85% and gentamicin at 24.09%, and *Escherichia coli* was susceptible to amikacin at 37.13% and gentamicin at 14.45%. The resistance gene *blaNDM* was found in 68.75% of *Escherichia coli* and the resistance gene *blaOXA-48* was found in 80.00% of *Klebsiella pneumoniae*. In addition, the *blamcr-1* gene was found in 6.25% of *Escherichia coli*. The CRE situation allows personnel to be aware of the situation to create awareness in working strictly and can be used as a guideline to review the process used in planning and implementing measures to prevent and control the spread of infection and drug resistance problems in hospitals.

Keywords: Carbapenem - Resistant Enterobacteriaceae (CRE), Hospital infection control

การพัฒนาระบบ PTH Smart Surveillance ในการเฝ้าระวังการติดเชื้อและเชื้อดื้อยา ในโรงพยาบาล

Development of PTH Smart Surveillance System for Surveillance of Infection and Drug Resistance in Hospitals

วัทธิกร มั่นจิตร¹, นพณัฐ จำปาเทศ^{2*} และฟารีดา คชฤทธิ์³

พยาบาลควบคุมการติดเชื้อ กลุ่มงานการพยาบาล โรงพยาบาลปทุมธานี¹

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{2*}

อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี³

Corresponding author's e-mail: nophc@hotmail.com

บทคัดย่อ

ปัญหาของระบบการจัดเก็บข้อมูลการเฝ้าระวังการติดเชื้อและเชื้อดื้อยาของโรงพยาบาลปทุมธานี คือ มีจำนวนข้อมูลมาก และใช้เวลาในการค้นหาข้อมูล รวบรวมข้อมูล และการจัดทำรายงาน คณะผู้วิจัยจึงพัฒนาระบบ "IC PTH Smart Surveillance" โดยใช้ Google Sheet สำหรับจัดเก็บข้อมูลและ Looker Studio ในการสร้าง Dashboard เพื่อรายงานแนวโน้มและสถานการณ์ด้วยแผนภูมิ โดยใช้หลัก 3M (Man, Material, Method) ในการทบทวนปัญหาและกระบวนการ PDCA ในการพัฒนาและประเมินผลการใช้งาน โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ การพัฒนาและประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบในการเฝ้าระวังการติดเชื้อและเชื้อดื้อยาในโรงพยาบาล

ผลการศึกษาในระยะที่ 1 ดังนี้ 1) ทบทวนปัญหาด้วยหลัก 3M ดังนี้ ทบทวนการจัดเก็บข้อมูล การรายงานผล และรายละเอียดข้อมูลที่จำเป็น และศึกษาข้อมูลโปรแกรม Dashboard 2) ทดลองใช้งานระบบ Dashboard พบปัญหา Dashboard error เกิดจากข้อมูลใน Google Sheet ไม่สมบูรณ์ หรือข้อมูลที่สำคัญถูกลบออก ผลการศึกษาในระยะที่ 2 พบว่า ระยะเวลาในการจัดทำรายงานนำเสนอข้อมูลลดลงจาก 3 ชั่วโมง เป็น 1 ชั่วโมง และผู้ใช้งานมีความพึงพอใจเพิ่มขึ้นร้อยละ 82.38 (ระยะที่ 1) เป็น ร้อยละ 89.65

สรุป IC PTH Smart Surveillance ช่วยลดระยะเวลาการรายงานข้อมูลและการรายงานข้อมูลแบบเรียลไทม์ช่วยให้ทีมควบคุมการติดเชื้อ (IC Team) สามารถแจ้งเตือนและดำเนินการมาตรการควบคุมได้ทันเวลา และการวิเคราะห์ข้อมูลช่วยให้หน่วยงานสามารถวางแผนและปรับปรุงกระบวนการได้อย่างเหมาะสม

คำสำคัญ: การเฝ้าระวังการติดเชื้อและเชื้อดื้อยา, การพัฒนาระบบ

Abstract

The current infection and drug resistance surveillance data collection system of Pathum Thani Hospital has limitations in that it has a large amount of data and takes time to search for data, collect data, and prepare reports for presentation. The researchers therefore developed the "IC PTH Smart Surveillance" system using Google Sheet for data storage and Looker Studio for creating a dashboard for reporting with charts. By using the 3M principle (Man, Material, Method) to review problems and the PDCA process to develop and evaluate the results of use. The research objective is to develop and evaluate the satisfaction of users of the system for monitoring infections and drug resistance in hospitals.

The results of the study in the 1st phase are as follows: 1) Review the problems using the 3M principle as follows: Review data collection, reporting results and necessary data details, and study the Dashboard program. 2) Trial use found Dashboard error problems caused by incomplete data in Google Sheet or important data being deleted. The 2nd phase found that the time for preparing data presentation reports was reduced from 3 hours to 1 hour and the user satisfaction increased from 82.38 percent (Phase 1) to 89.65 percent.

In conclusion, IC PTH Smart Surveillance reduces the reporting time and real-time data reporting enables the Infection Control Team (IC Team) to alert and take control measures in time and helps in data analysis, resulting in appropriate planning and process improvement

Keywords: Infection and drug resistance surveillance, System development

การพัฒนาแนวปฏิบัติเพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนในการให้นม ทารกแรกเกิด ในหอผู้ป่วยวิกฤตทารกแรกเกิด

Development of guidelines to prevent feeding errors in the neonatal intensive care unit

พิมพ์ลักษณ์ ม่วงศิริ¹, ภัทร์พิชชา ครุฑทางคะ² และเจริญสุข อัครพิพิธ³
พยาบาลวิชาชีพระดับชำนาญการ หอผู้ป่วย NICU โรงพยาบาลปทุมธานี¹
อาจารย์พยาบาล มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{2*,3}
Corresponding author's e-mail: phatphitcha@ptu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนารายนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติเพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนในการให้นมทารกแรกเกิด ในหอผู้ป่วยวิกฤตทารกแรกเกิด กลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤตทารกแรกเกิด โรงพยาบาลปทุมธานี จำนวน 24 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการรับนม เตรียมนม และให้นมทารก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบสอบถาม เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในการรับนม และแบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้แนวปฏิบัติ โดยการนำแบบสอบถามผ่านผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ผลการศึกษาพบว่า ได้แนวปฏิบัติเพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนในการให้นมทารกแรกเกิดที่มีขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน และผลจากการใช้แนวปฏิบัติจากเจ้าหน้าที่หอผู้ป่วยวิกฤตทารกแรกเกิดเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติงานในการรับนม ร้อยละ 100 และมีพึงพอใจในการใช้แนวปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นผู้ที่สนใจสามารถนำแนวปฏิบัติเพื่อป้องกันความ คลาดเคลื่อนในการให้นมทารกแรกเกิดนี้ไปประยุกต์ใช้ในโรงพยาบาลที่มีบริบทคล้ายคลึงกันได้

คำสำคัญ: แนวปฏิบัติเพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนในการให้นม, ทารกแรกเกิด, หอผู้ป่วยวิกฤตทารกแรกเกิด

Abstract

This descriptive research aimed to develop guidelines to prevent feeding errors in newborns in the neonatal intensive care unit (NICU). The sample consisted of 24 staff working in the NICU at Pathum thani Hospital. The sample group of people who are responsible for receiving milk, preparing milk, and feeding infants was selected. The research instruments used in this research were a general information questionnaire, the performance of receiving milk

questionnaire, and a satisfaction questionnaire. Three experts and adjusting it according to the suggestions, analyzing the data using descriptive statistics. This study's results found that the guidelines to feeding prevent errors in newborns with clear procedures, and the results of using the guidelines from NICU staff showed that the staff performed 100% of the milk-receiving work and had the highest level of overall satisfaction in using the guidelines. Therefore, those interested can apply this guideline to prevent feeding errors in newborns in hospitals with similar contexts

Keywords: Guidelines for preventing feeding errors, Newborns, Neonatal intensive care unit

การพัฒนาแนวทางพยาบาลเพื่อลดความคลาดเคลื่อนทางยา small dose Development of Reduced Small Dose Medication Errors Nursing Guidelines

วราภรณ์ อรุณวรรณ¹, ภัทร์พิชชา ครุฑทางคะ^{2*} และภัทรียา ตั้งเจริญ³

พยาบาลวิชาชีพ หอผู้ป่วยพิเศษ 3/7 โรงพยาบาลปทุมธานี¹

อาจารย์พยาบาล มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{2*,3}

Corresponding author's e-mail: phatphitcha@ptu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อศึกษาผลของการพัฒนาแนวทางการพยาบาลเพื่อลดความคลาดเคลื่อนทางยา small dose ในหอผู้ป่วยพิเศษ 3/7 โรงพยาบาลปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 7 คน ที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยพิเศษ 3/7 โรงพยาบาลปทุมธานี และให้การดูแลผู้ป่วยที่เข้ารับบริการระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน ถึง วันที่ 10 สิงหาคม 2567 และได้รับยาชนิดที่มีขนาดยา small dose จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แนวปฏิบัติเพื่อลดความคลาดเคลื่อนทางยา small dose ประกอบด้วย การรับคำสั่งและคัดลอกคำสั่งการใช้ยาลงใบ MAR การส่งเบิกยา การเตรียมยา และการให้ยากับผู้ป่วย แบบเฝ้าระวังอุบัติการณ์ความเสี่ยง แบบบันทึกเวลาในการเตรียมยา และแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อแนวทางปฏิบัติเพื่อลดความคลาดเคลื่อนทางยา ผลการศึกษาพบว่า พยาบาลที่ใช้แนวทางการพยาบาลเพื่อลดความคลาดเคลื่อนทางยา small dose สามารถคำนวณยาได้รวดเร็วขึ้น อุบัติการณ์การเกิดความคลาดเคลื่อนทางยา small dose ลดลงร้อยละ 80 และพยาบาลพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ดังนั้นการนำแนวทางการพยาบาลเพื่อลดความคลาดเคลื่อนทางยา small dose ไปใช้สามารถช่วยให้การบริหารยามีประสิทธิภาพมากขึ้น พยาบาลมีความมั่นใจในการบริหาร และผู้ป่วยปลอดภัย

คำสำคัญ: แนวปฏิบัติการพยาบาล, ความคลาดเคลื่อนทางยา, Small dose

Abstract

This research was a quasi-experimental design to study the effect of developing nursing guidelines to reduce small dose medication errors in the special ward 3/7, Pathum Thani Hospital. The sample consisted of 7 professional nurses working in the special ward 3/7 of Pathum Thani Hospital and providing care to patients who received services between 1 June and 10 August 2024 and received small dose medications (15 patients). The research instruments used were the small dose medication error reduction practices, including receiving

and transcribing medication orders into MAR forms, drug requisition, drug preparation, and drug administration to patients; the incidence risk surveillance form; the drug preparation time recording form; and the satisfaction assessment form towards the guidelines for reducing medication errors were used. The study results found that nurses who used the nursing approach to reduce small dose medication errors were able to calculate medications more quickly, the incidence of small dose medication errors was reduced by 80 percent, and nurses were highly satisfied. Therefore, implementing nursing guidelines to reduce small dose medication errors can help make medication administration more efficient, nurses more confident in administration, and patients safer.

Keywords: Clinical nursing practice guideline, Reduced small dose medication errors

การพัฒนาแนวปฏิบัติพยาบาลการดูแลผู้ป่วยวิกฤติเพื่อป้องกันการเลื่อนหลุด ของสายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลาง (C-line)

Development of nursing practice guidelines for critically patients to prevent
dislocation of central venous catheters (C-lines)

ยวิษฐา กันเกล¹, วณิดา ดุรงค์ฤทธิชัย² และทวีพงษ์ บุบผารัตน์³

พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลปทุมธานี¹

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{2*}

อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{3*}

Corresponding author's e-mail: catvanida04@gmail.com

บทคัดย่อ

ผู้ป่วยภาวะวิกฤติที่มีอาการหนักทุกรายต้องได้รับการใส่สายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลาง เพื่อประเภ็นสารน้ำหรือให้ยาเข้มข้นสูงซึ่งจำเป็นต้องไม่ให้สายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลางเลื่อนหลุด การศึกษานี้วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติพยาบาลการดูแลผู้ป่วยเพื่อป้องกันการเลื่อนหลุดของสายสวน หลอดเลือดดำส่วนกลางและเปรียบเทียบอัตราเลื่อนหลุดของก่อนและหลังใช้แนวปฏิบัติพยาบาล กระบวนการพัฒนาตามกรอบแนวคิดการพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกของสภาการวิจัย ทางแพทย์และ สุขภาพแห่งชาติ ประเทศออสเตรเลีย (NHMRC, 1998) คือ 1) กำหนดปัญหาและขอบเขตของปัญหา 2) กำหนดทีมพัฒนาแนวปฏิบัติการพยาบาล 3) กำหนดวัตถุประสงค์ กลุ่มเป้าหมายและผลลัพธ์ 4) สืบค้นและ ประเมินคุณค่าหลักฐานเชิงประจักษ์ 5) ยกร่างแนวปฏิบัติและ 6) ตรวจสอบเนื้อหาแนวปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่าง เลือกรูปแบบเจาะจงเป็นพยาบาลวิชาชีพหอผู้ป่วยหนักศัลยกรรมจำนวน 16 คน เครื่องมือเป็นแบบบันทึก การปฏิบัติของพยาบาล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยร้อยละและการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 20-24 ปี (ร้อยละ 43.75) ประสบการณ์ทำงาน 1-5 ปี (ร้อยละ 50.00) โดยดำเนินการตามแนวปฏิบัติที่พัฒนาขึ้นครบถ้วน (ร้อยละ 81.25) แนวปฏิบัติพยาบาล การดูแลผู้ป่วยเพื่อป้องกันการเลื่อนหลุดของสายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลางจัดทำเป็นคู่มือที่มีเนื้อหาสำคัญ 3 ด้าน คือ ด้านการเตรียมก่อนทำแผล ด้านการเตรียมอุปกรณ์ทำแผลและด้านขั้นตอนทำแผล รวมทั้งจัดทำ แบบประเมินการปฏิบัติการดูแลตามแนวทางใหม่ จากการติดตามผลนาน 6 เดือนกับผู้ป่วยจำนวน 49 ราย พบว่า ทุกรายไม่พบอุบัติการณ์การเลื่อนหลุดของสายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลาง โดยเสนอแนะให้ทบทวน หลักฐานการใช้เชิงประจักษ์เป็นระยะและประเมินผลการใช้แนวปฏิบัติระยะยาว

คำสำคัญ: ผู้ป่วยภาวะวิกฤติ, แนวปฏิบัติพยาบาล, สายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลาง

Abstract

All critically ill patients require central venous catheter placement for fluid assessment or administration of high concentrations of drugs, which must be secured so that the central venous catheter does not dislodge. This study aimed to develop a nursing practice guideline for patient care to prevent central venous catheter dislocation and to compare the dislocation rate before and after its implementation. The development process according to the framework of clinical guideline development of the National Health and Medical Research Council of Australia (NHMRC, 1998) is 1) defining the problem and scope of the problem, 2) establishing the nursing guideline development team, 3) defining the objectives, target groups and outcomes, 4) searching for and appraising the empirical evidence, 5) drafting the guideline and 6) reviewing the guideline content. The sample group was purposively selected as 16 professional nurses in the surgical intensive care unit. The instrument was a nurse's practice record form. Data were analyzed using percentages and content analysis.

The results showed that the majority of the sample group was aged 20-24 years (43.75%), had 1-5 years of working experience (50.00%), and implemented the developed guidelines completely (81.25%). The nursing guidelines for patient care to prevent central venous catheter dislocation were developed as a manual with 3 main contents: wound preparation, wound dressing equipment preparation, and wound dressing steps. An evaluation form was also developed for the care according to the new guidelines. After a 6-month follow-up with 49 patients, no incidents of central venous catheter dislocation were found in any of the patients. It is recommended to review the evidence of empirical use periodically and evaluate the long-term use of the guidelines.

Keywords: Critically ill patient, Nursing practice guideline, Central venous catheter placement

ผลของการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยกระดูกสะโพกหักที่ดิ่งถ่วงน้ำหนักผ่านผิวหนังที่บ้าน Effects of discharge planning on patients with hip fracture undergoing percutaneous traction at home care

เครือวัลย์ ทองดี¹, นพนัฐ จำปาเทศ^{2*} และจิตนภา วาณิชโรตม์³
พยาบาลวิชาชีพ หอผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูก โรงพยาบาลปทุมธานี¹
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{2*}
อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี³
Corresponding author's e-mail: nophc@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวางแผนการจำหน่ายผู้ป่วยกระดูกสะโพกหักที่ดิ่งถ่วงน้ำหนักผ่านผิวหนังที่บ้านสำหรับผู้ดูแล เพื่อป้องกันการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากการนอนนาน เช่น แผลกดทับ ปอดอักเสบ และติดเชื้อระบบทางเดิน ปัสสาวะ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองกลุ่มเดียว วัดความรู้หลังการทดลองครั้งเดียว มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินผลการใช้แนวทางการวางแผนการจำหน่ายผู้ป่วยกระดูกสะโพกหักที่ดิ่งถ่วงน้ำหนักผ่านผิวหนังที่บ้าน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ดูแลผู้ป่วยกระดูกสะโพกหักที่ดิ่งถ่วงน้ำหนักผ่านผิวหนัง โรงพยาบาลปทุมธานี จำนวน 30 คน โดยใช้แบบสอบถามวัดความรู้ในการปฏิบัติดูแลที่บ้านแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการดูแล ด้านการป้องกันภาวะแทรกซ้อนจากการดิ่งถ่วงน้ำหนักและการนอนนาน และด้านการฟื้นฟูสภาพ โดยผ่านการ ตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาได้ค่าเท่ากับ 1 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 และวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ดูแลผู้ป่วยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 76.7 อายุ 51-60 ปี ร้อยละ 36.7 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป ร้อยละ 56.7 ผู้ดูแลมีความรู้ในการปฏิบัติดูแลผู้ป่วยกระดูกสะโพกหักที่ดิ่งถ่วงน้ำหนักผ่านผิวหนังที่บ้านในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก (mean=3.52) เมื่อจำแนกรายด้านพบว่า ความรู้ ด้านการดูแลมีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.13 – 3.69 ด้านการป้องกันภาวะแทรกซ้อนจากการดิ่งถ่วงน้ำหนักมี คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.43 – 3.97 ด้านการป้องกันภาวะแทรกซ้อนจากการนอนนานมีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.80 – 3.50 และด้านการฟื้นฟูสภาพมีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.20 – 3.83 ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปเป็น แนวทางปฏิบัติในการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยกระดูกสะโพกหักที่ดิ่งถ่วงน้ำหนักผ่านผิวหนังที่บ้านให้เป็น มาตรฐานของโรงพยาบาลได้

คำสำคัญ: การวางแผนจำหน่าย, ดิ่งถ่วงน้ำหนักผ่านผิวหนัง, กระดูกสะโพกหัก

Abstract

Discharge planning for patients with hip fractures who underwent percutaneous traction at home for caregivers to prevent complications from prolonged bed rest such as pressure sores, pneumonia, and urinary tract infections. This research was quasi-experimental research with a single group and measured knowledge only after joining the discharge planning program. The objective was to evaluate the results of using the discharge planning guideline for patients with percutaneous traction hip fractures at home. The sample consisted of 30 caregivers of patients with percutaneous traction hip fractures at Pathum Thani Hospital. A questionnaire was used to measure knowledge in performing home care, divided into 4 areas: care, prevention of complications from traction and prolonged bed rest, and rehabilitation. The content validity was 1 and the reliability was 0.83. The data were analyzed using descriptive statistics.

The results of the study found that most caregivers were female (76.7 percent), aged 51-60 years, 36.7 percent had a secondary education or higher, and 56.7 percent had a very good overall knowledge of caring for hip fracture patients who underwent percutaneous traction at home (mean = 3.52). Knowledge in each area was classified as follows: knowledge of care had an average score between 3.13 and 3.69, knowledge of prevention of complications from traction had an average score between 3.43 and 3.97, knowledge of prevention of complications from prolonged bed rest had an average score between 2.80 and 3.50, and knowledge of rehabilitation had an average score between 3.20 and 3.83. The findings of this study can be set to standardized for hospital, used as a guideline discharge planning for patients with hip fractures who underwent percutaneous traction at home and caregivers

Keywords: Discharge planning, Percutaneous traction, Hip fracture

การพัฒนารูปแบบการดูแลแบบประคับประคองในผู้ป่วยมะเร็งระยะสุดท้าย

โรงพยาบาลปทุมธานี

Development of palliative care model for End-stage cancer patients at Pathum Thani Hospital

ชญาสุภา ปิ่นงาม¹, วณิดา ดุรงค์ฤทธิชัย^{2*}, สมศิลป์ บัวทอง³, ธัญญาพัทธ์ สุนทรานุรักษ์⁴, กันทิมา ขาวเหลือง⁵
และ สุดาสวรรค์ ตรรกทวิผล⁶

พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ หน่วยงานการดูแลผู้ป่วยประคับประคอง
โรงพยาบาลปทุมธานี^{1,3}

คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{2*}

นายแพทย์เชี่ยวชาญ หน่วยงานการดูแลผู้ป่วยประคับประคอง โรงพยาบาลปทุมธานี⁴

พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ หน่วยงานวิกฤตการกแรกเกิด โรงพยาบาลปทุมธานี⁵

อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี⁶

Corresponding author's e-mail: catvanida04@gmail.com

บทคัดย่อ

การดูแลแบบประคับประคองมุ่งจัดการอาการยุ่งยากซับซ้อนของผู้ป่วยระยะสุดท้ายเพื่อตอบสนองความต้องการด้านร่างกาย จิตใจและสังคมเพื่อจากไปอย่างสงบตามความต้องการสุดท้าย การศึกษานี้วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและวิเคราะห์ผลลัพธ์รูปแบบการดูแลแบบประคับประคองในผู้ป่วยมะเร็งระยะสุดท้ายที่ใช้กระบวนการแก้ปัญหา 3 ระยะ คือ ระยะเตรียมการด้วยการทบทวนวรรณกรรมและกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จ ระยะดำเนินการตาม PDCA และระยะประเมินกระบวนการและผลลัพธ์ กลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเจาะจงเป็นผู้ป่วยมะเร็งระยะสุดท้ายและพยาบาลวิชาชีพ เครื่องมือเป็นแบบสังเกตและบันทึกการปฏิบัติของพยาบาลและแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ป่วยและครอบครัว วิเคราะห์ข้อมูลด้วยร้อยละและการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลพบว่ารูปแบบการดูแลแบบประคับประคองประกอบด้วย 1) โครงสร้างทำงานเป็นทางการที่มีแพทย์และพยาบาลเฉพาะทางแบบประคับประคองและพยาบาล PCWN 2) คู่มือดูแลแบบประคับประคองที่พัฒนาร่วมกับทีมสหวิชาชีพที่มีเนื้อหาจำกัดความ บทบาทและหน้าที่ทีมสหวิชาชีพ แนวทางการดูแลแบบองค์รวม การวางแผนจำหน่าย แนวทางส่งต่อสู่ชุมชนและแนวทางดูแลหลังเสียชีวิต 3) กิจกรรมการดูแลที่เน้นผู้ป่วยและครอบครัวเป็นศูนย์กลาง 4) อุปกรณ์สำคัญจำเป็น เช่น เตียงผู้ป่วย เครื่องดูดเสมหะ ชุดให้ออกซิเจน เครื่องผลิตออกซิเจน 5) การฝึกทักษะดูแลต่อเนื่อง การส่งต่อ การเยี่ยมหลังจำหน่ายร่วมกับท้องถิ่นและมูลนิธิ ผลลัพธ์พบว่าตัวชี้วัดที่เปลี่ยนแปลงมากที่สุด คือ การวางแผนดูแลล่วงหน้า (ACP) เป็นลายลักษณ์อักษรด้วย

กระบวนการ Family Meeting > 60% (ก่อนใช้รูปแบบ = 58.33%, หลังใช้รูปแบบ = 81.96%) รองลงมา คือ เยี่ยมบ้านผู้ป่วยมี PPS (version 2) 10-30% (ก่อนใช้รูปแบบ = 80%, หลังใช้รูปแบบ = 90%) และการ เสียชีวิตที่บ้าน (ก่อนใช้รูปแบบ = 26.07%, หลังใช้รูปแบบ = 19.62%) ตามลำดับ ความพึงพอใจผู้ป่วยและ ครอบครัวต่อการดูแลแบบประคับประคองเพิ่มขึ้น (ก่อนใช้รูปแบบ = 88%, หลังใช้รูปแบบ = 95%) ความพึงพอใจของพยาบาลต่อรูปแบบการดูแลแบบประคับประคอง (ก่อนใช้รูปแบบ = 85%, หลังใช้รูปแบบ = 90%) โดยเสนอแนะให้ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้ปีละครั้งและประเมินผลการเปลี่ยนแปลงของการจัดบริการระยะยาว

คำสำคัญ: รูปแบบการพยาบาล, การดูแลแบบประคับประคอง, ผู้ป่วยมะเร็งระยะสุดท้าย

Abstract

Palliative care aims to manage the complex symptoms of terminally ill patients to meet their physical, mental and social needs so that they can pass away peacefully according to their final wishes. This study aimed to develop and analyze the outcomes of a palliative care model in terminal cancer patients using a three-stage problem-solving process: preparatory phase with literature review and determination of success indicators, PDCA implementation phase, and process and results evaluation phase. The sample group was purposively selected as terminal cancer patients and professional nurses. The observation and recording of nurses' practice, and patient and family satisfaction questionnaires were employed. Data were analyzed using percentages and content analysis.

The results showed that the palliative care model consisted of 1) the formal working structure with palliative care specialists and nurses, and PCWN nurses, 2) the palliative care manual developed in collaboration with the multidisciplinary team, which included definitions, roles, and responsibilities of the multidisciplinary team, holistic care guidelines, discharge planning, referral to the community, and post-death care guidelines, 3) patient- and family-centered care activities, 4) essential equipment such as patient beds, suction machines, oxygen kits, and oxygen generators, and 5) continuous care skills training, referrals, and post-discharge visits in collaboration with local communities and foundations. The outputs showed that the indicator with the most change was advance care planning (ACP) in writing using the Family Meeting process > 60% (before using the model = 58.33%, after using the model = 81.96%), followed by home visiting patients with PPS (version 2) 10-30% (before using the model = 80%, after using the model = 90%) and death at home (before using the model =

26.07%, after using the model = 19.62%), respectively. Patient and family satisfaction with palliative care increased (before using the model = 88%, after using the model = 95%). Nurses' satisfaction with the palliative care model (before model implementation = 85%, after model implementation = 90%). It is recommended to use empirical evidence to exchange knowledge once a year and evaluate the results of changes in long-term service provision.

Keywords: Nursing Modalities, Palliative care, Terminal cancer patients

การพัฒนาแนวปฏิบัติการป้องกันการเลื่อนหลุดของสายให้อาหารทางจมูก Development of guidelines for preventing nasogastric tube dislocation

ยุพรัตน์ แสงกลิ่น¹, นพณัฐ จำปาเทศ² และจิตาภา รมยะมาลี³
พยาบาลวิชาชีพ หอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิง โรงพยาบาลปทุมธานี¹
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{2*}
อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี³
Corresponding author's e-mail: nophc@hotmail.com

บทคัดย่อ

การใส่สายให้อาหารทางจมูกมีความจำเป็นในการดูแลผู้ป่วยศัลยกรรมที่มีความพร้อมในการรับประทานอาหารให้เพียงพอได้เอง การวิจัยกึ่งทดลองนี้มีวัตถุประสงค์ศึกษาผลของการใช้แนวปฏิบัติการป้องกันการเลื่อนหลุดในผู้ป่วยใส่สายให้อาหารทางจมูก ในหอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิง โรงพยาบาลปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยที่ใส่สายให้อาหารทางจมูกที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิง โรงพยาบาลปทุมธานี ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2567 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองเป็นแนวปฏิบัติการป้องกันการเลื่อนหลุดในผู้ป่วยใส่สายให้อาหารทางจมูกที่นักวิจัยพัฒนาขึ้นประกอบด้วย แนวปฏิบัติการให้ข้อมูลแก่ผู้ป่วยและญาติ การผูกมัดผู้ป่วยในภาวะสับสน และการติดพลาสติกยึดสายให้อาหาร และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยและแบบบันทึกการเลื่อนหลุดของสายให้อาหารทางจมูก โดยเครื่องมือผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ที่มีพยาธิสภาพทางสมองร้อยละ 66.67 มีพยาธิสภาพระบบทางเดินอาหารร้อยละ 33.33 มีระดับความรู้สึกตัว Glassgow coma score (GCS) 9 คะแนนขึ้นไป ร้อยละ 83.22 มีจำนวนสายให้อาหารเลื่อนหลุดร้อยละ 13.33 โดยเป็นการดึงสายให้อาหาร ร้อยละ 6.67 หลังการใช้แนวปฏิบัติการป้องกันการเลื่อนหลุดในผู้ป่วยใส่สายให้อาหารทางจมูก ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางการปฏิบัติการป้องกันการเลื่อนหลุดในผู้ป่วยใส่สายให้อาหารทางจมูกในผู้ป่วยที่ใส่สายให้อาหารทางจมูกในหอผู้ป่วยอื่นๆ ได้

คำสำคัญ: แนวปฏิบัติการป้องกันการเลื่อนหลุดของสายให้อาหารทางจมูก, ผู้ป่วยใส่สายให้อาหารทางจมูก

Abstract

Nasogastric tube insertion in patients with nutritional deficiencies such as swallowing problems, choking, or gastrointestinal abnormalities is a risky procedure. Dislocation of the nasogastric tube necessitates the insertion of a new feeding tube, which is harm for the patient.

การพัฒนาแนวปฏิบัติการพยาบาลการดูแลทารกแรกเกิดที่ได้รับการรักษาด้วย การลดอุณหภูมิ ของร่างกายในหอผู้ป่วยวิกฤตทารกแรกเกิด

Development of nursing practice guidelines for the care of newborns
receiving therapeutic hypothermia in the neonatal intensive care unit

ณัฐฐาทิพย์ ทะกา¹, กันทิมา ขาวเหลือง², รุจิเรข จันทร์ซอน³, ภัทร์พิชชา ครุฑทางคะ^{4*}

และผุสดี ชูชีพ⁵

พยาบาล โรงพยาบาลปทุมธานี^{1,2,3}

อาจารย์พยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{4*}

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี⁵

Corresponding author's e-mail: phatphitcha@ptu.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติการพยาบาลการดูแลทารกแรกเกิดที่ได้รับการรักษาด้วยการลดอุณหภูมิของร่างกาย และประเมินประสิทธิผลแนวปฏิบัติการพยาบาลการดูแลทารกแรกเกิดที่ได้รับการรักษาด้วยการลดอุณหภูมิของร่างกายในหอผู้ป่วยวิกฤตทารกแรกเกิด กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยทารกแรกเกิดวิกฤต จำนวน 18 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แนวปฏิบัติการพยาบาลการดูแลทารกแรกเกิดที่ได้รับการรักษาด้วยการลดอุณหภูมิของร่างกายในหอผู้ป่วยวิกฤตทารกแรกเกิด แบบบันทึกข้อมูลของพยาบาลและทารกแรกเกิดที่ได้รับการรักษาด้วยการลดอุณหภูมิของร่างกาย และแบบประเมินประสิทธิผลของแนวปฏิบัติฯ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพแนวปฏิบัติการพยาบาลการดูแลทารกแรกเกิดที่ได้รับการรักษาด้วยการลดอุณหภูมิของร่างกายในหอผู้ป่วยวิกฤตทารกแรกเกิดสามารถช่วยจัดการลดอุณหภูมิร่างกายได้ตามเป้าหมายภายหลังหัวใจหยุดเต้นร้อยละ 88.89 และให้การพยาบาลทารกแรกเกิดที่ได้รับการลดอุณหภูมิร่างกายตามเป้าหมายภายหลังหัวใจหยุดเต้นได้ร้อยละ 94.00 ดังนั้นควรนำแนวปฏิบัติการพยาบาลการดูแลทารกแรกเกิดที่ได้รับการรักษาด้วยการลดอุณหภูมิของร่างกายมาใช้ในการพยาบาลเพื่อช่วยทารกได้รับการช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว ปลอดภัย และไม่เกิดภาวะแทรกซ้อน

คำสำคัญ: แนวปฏิบัติการพยาบาล, การลดอุณหภูมิของร่างกาย, ทารกแรกเกิด

Abstract

The objective of this study was to develop a nursing practice guideline for the care of newborns receiving therapeutic hypothermia and to evaluate the effectiveness of the nursing practice guideline for the care of newborns receiving therapeutic hypothermia in the neonatal intensive care unit (NICU). The sample consisted of 18 professional nurses working in the NICU. The samples were selected purposively. The research instruments were nursing practice guidelines for caring for newborns receiving therapeutic hypothermia in the NICU, a data recording form for nurses and newborns receiving therapeutic hypothermia, and an evaluation form for the effectiveness of the practice guidelines. Data were analyzed using descriptive statistics. The study results found that the effectiveness of nursing practice guidelines for caring for newborns receiving therapeutic hypothermia in the NICU can help manage body temperature reduction to meet the target after cardiac arrest by 88.89 percent and provide nursing care to newborns who have received body temperature reduction after cardiac arrest at 94.00 percent. Therefore, nursing practices for newborns receiving therapeutic hypothermia should be applied in nursing to help the infants receive assistance quickly, safely, and without complications.

Keywords: Clinical nursing practice guideline, Therapeutic hypothermia, newborn

ผลของการใช้แนวปฏิบัติการพยาบาลเพื่อป้องกันท่อช่วยหายใจเลื่อนหลุดโดยไม่ได้วางแผน ในหอผู้ป่วยศัลยกรรมชาย โรงพยาบาลปทุมธานี

Effect of Unplanned Extubation Prevention Program at male surgical ward, in Pathumthani Hospital

ณิชาวีร์ เพ็ชรเกาะ¹ และภัทร์พิชชา ครุฑทางคะ^{2*}

พยาบาล โรงพยาบาลปทุมธานี¹

อาจารย์พยาบาล มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{2*}

Corresponding author's e-mail: phatphitcha@ptu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา เพื่อศึกษาอัตราการเกิดท่อช่วยหายใจเลื่อนหลุด โดยไม่ได้วางแผนภายหลังการใช้แนวปฏิบัติการพยาบาลเพื่อป้องกันท่อช่วยหายใจเลื่อนหลุด กลุ่มตัวอย่างคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงผู้ป่วยที่ได้รับการใส่ท่อช่วยหายใจที่เข้ารับการรักษา ตั้งแต่ 1 พฤษภาคม ถึง 30 มิถุนายน 2567 จำนวน 60 คน และพยาบาลวิชาชีพในหอผู้ป่วยศัลยกรรมชาย ผู้นำแนวปฏิบัติไปใช้ จำนวน 12 คน ในหอผู้ป่วยศัลยกรรมชาย โรงพยาบาลปทุมธานี โดยแนวปฏิบัตินี้ประกอบด้วย 3 หมวด ได้แก่ 1) แบบบันทึกข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลด้านการเจ็บป่วย 2) แบบบันทึกการปฏิบัติการพยาบาลเพื่อป้องกันท่อช่วยหายใจเลื่อนหลุด ประกอบด้วย ระดับความรู้สึกตัว การให้ข้อมูล การยึดตรึงท่อช่วยหายใจ ประเมินระดับความรู้สึกตัวและพฤติกรรมเคลื่อนไหว การผูกยึดร่างกาย การรายงานแพทย์ และ ยาที่ได้รับ และ 3) แบบบันทึกข้อมูลการเกิดท่อช่วยหายใจเลื่อนหลุด ผลการศึกษาพบว่า พยาบาลปฏิบัติการพยาบาลเพื่อป้องกันท่อช่วยหายใจเลื่อนหลุด ได้ร้อยละ 100.00 มีอุบัติการณ์การเกิดท่อช่วยหายใจเลื่อนหลุด ร้อยละ 3.33 น้อยกว่าก่อนใช้แนวปฏิบัติการพยาบาลเพื่อป้องกันท่อช่วยหายใจเลื่อนหลุด ดังนั้นการนำแนวปฏิบัติการพยาบาลเพื่อป้องกันท่อช่วยหายใจเลื่อนหลุดมาช่วยทำให้การปฏิบัติการพยาบาลได้มาตรฐานและเกิดผลลัพธ์ที่ดี

คำสำคัญ: แนวปฏิบัติการพยาบาล, การป้องกันท่อช่วยหายใจเลื่อนหลุด, ท่อช่วยหายใจ

Abstract

This descriptive study aimed to study the incidence of unplanned extubation after implementation of nursing practice guidelines. The sample group was purposively selected from 60 intubated patients admitted for treatment from May 1 to June 30, 2024, and 12 nurses in the male surgical ward who implemented the guidelines in the male surgical ward of

Pathumthani Hospital. This practice consists of 3 categories: 1) Basic and illness information recording form 2) Nursing practice record to prevent unplanned extubation, including level of consciousness, information provision, endotracheal tube fixation, assessment of level of consciousness and movement behavior, body restraint, physician report, and medications received and 3) Recording form for endotracheal tube slippage. The study results found that nurses cared to prevent unplanned extubation 100.00 %. The incidence of preventing unplanned extubation was 3.33% and lower than the implementation before the use of the nursing practice guidelines. Therefore, the implementation of the nursing practice guidelines to prevent unplanned extubation helped to standardize nursing practices and produce good results.

Keywords: Nursing practice guideline, Prevent unplanned extubation, Endotracheal tube

ผลของโปรแกรมการวางแผนการจำหน่ายต่อความรู้ของผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็ง หู คอ จมูก ที่มีท่อหลอดลมคอ

The effect of discharge planning program on knowledge of caregivers of patients with ENT cancer with tracheostomy tubes

ธัญณภัสค์ ศุภเกียรติไพศาล¹, นพณัฐ จำปาเทศ^{2*} และปองขวัญ โพธิศรี³

พยาบาลวิชาชีพ หอผู้ป่วยพิเศษ 2/5 โรงพยาบาลปทุมธานี¹

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี²

อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี³

Corresponding author's e-mail: nophc@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวางแผนการจำหน่ายผู้ป่วยมะเร็ง หู คอ จมูกที่ได้รับการผ่าตัดเจาะคอเพื่อใส่ท่อหลอดลมคอ เป็นการเตรียมพร้อมผู้ป่วยและผู้ดูแลมีความมั่นใจและความพร้อมที่จะกลับไปดูแลตนเองที่บ้านหลังจากจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล เพื่อลดการกลับมาอนโรงพยาบาลซ้ำและค่าใช้จ่ายของครอบครัว วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาผลของการวางแผนการจำหน่ายผู้ป่วยมะเร็ง หู คอ จมูก ที่มีท่อหลอดลมคอ และการกลับมาอนโรงพยาบาลซ้ำ เป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดี่ยววัดก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างคือผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็ง หู คอ จมูก ที่มีท่อหลอดลมคอค้างไว้เพื่อแก้ไขปัญหการอุดตันของการเดินหายใจ ในหอผู้ป่วยโสต คอ นาสิก จักษุ โรงพยาบาลปทุมธานี จำนวน 10 ราย วิเคราะห์โดยใช้สถิติพรรณนาและเปรียบเทียบความรู้ของผู้ดูแลด้วยสถิติ Wilcoxon rank test

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ผู้ดูแลมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยเพิ่มขึ้นกว่าก่อนได้รับโปรแกรมการวางแผนการจำหน่ายผู้ป่วยมะเร็ง หู คอ จมูก ที่มีท่อหลอดลมคอค้างไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.003$) พบผู้ป่วยร้อยละ 10 ที่กลับมาอนโรงพยาบาลด้วยเรื่องการอุดตันทางเดินหายใจ ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในหอผู้ป่วยอื่นๆ หรือโรงพยาบาลอื่น เพื่อการดูแลผู้ป่วยต่อเนื่องที่มีประสิทธิภาพต่อไป

คำสำคัญ: การวางแผนการจำหน่าย, ความรู้ของผู้ดูแล, ผู้ป่วยเจาะคอ

Abstract

Discharge planning for patients with ENT and cancer who have undergone tracheostomy to place a tracheal tube is designed to prepare patients and caregivers to feel confident and ready to return home to care for themselves after hospital discharge to reduce

re-hospitalization and family expenditure. The purpose of this research was to study the effect of discharge planning for patients with ENT cancer who had a tracheostomy tube in place and readmission to the hospital. This research was a quasi-experimental, single-group, pre- and post-test design. The sample consisted of 10 caregivers of patients with ENT cancer who had a tracheostomy tube in place to reduce airway obstruction in the ENT ward at Pathum Thani Hospital. The knowledge of caregivers was analyzed using the Wilcoxon rank test.

The results of the study found that the sample group were male. Caregivers had significantly more knowledge about patient care than before receiving the discharge planning program for patients with ENT cancer who had tracheal tubes remaining ($p = 0.003$). Ten percent of patients were found to have returned to the hospital due to airway obstruction. The results of this research can be applied to other wards or other hospitals for effective continuous patient care.

Keywords: Discharge planning, The knowledge of caregivers, Patients with tracheal tubes

การพัฒนาระบบการส่งต่อผู้ป่วยโรคไตวายเรื้อรังระยะสุดท้ายที่ได้รับการฟอกเลือด ด้วยเครื่องไตเทียมไปศูนย์ฟอกเลือดใกล้บ้าน

Referring process development for patients with end-stage renal failure who
receive hemodialysis to a dialysis center near their home

รัตนา สุวรรณทัศน์¹, วิไลพรรณ สวัสดิ์พาณิชย์^{2*}, นพมาศ ขำสมบัติ³

พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ หอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด โรงพยาบาลปทุมธานี¹

รองศาสตราจารย์ ดร. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{2*}

อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี³

Corresponding author's e-mail: wilaiphan.sa@ptu.ac.th

บทคัดย่อ

โรคไตเรื้อรัง เป็นโรคที่เป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญ โดยเฉพาะเมื่อโรคลุกลามเข้าสู่ระยะไตวายเรื้อรังระยะสุดท้าย โรงพยาบาลปทุมธานีซึ่งเป็นเครือข่ายหลักของจังหวัดปทุมธานี ที่เชื่อมโยงกับโรงพยาบาลในแต่ละอำเภอในจังหวัดปทุมธานี คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาและศึกษาผลลัพธ์กระบวนการส่งต่อผู้ป่วยโรคไตวายเรื้อรังระยะสุดท้าย

งานวิจัยครั้งนี้ได้ใช้กรอบตามแนวคิดทฤษฎีของ Donabedian Model ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ 1) โครงสร้าง (Structure) องค์ประกอบต่างๆ ของระบบสุขภาพที่สนับสนุนการส่งต่อ 2) กระบวนการ (Process) ขั้นตอนและวิธีการในการส่งต่อ 3) ผลลัพธ์ (Outcome) ผลลัพธ์ของการส่งต่อ เช่น คุณภาพการดูแลที่ผู้ป่วยได้รับ สุขภาพของผู้ป่วยหลังการส่งต่อ และความพึงพอใจของผู้ป่วย กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ป่วยโรคไตวายระยะสุดท้ายที่ได้รับการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียมที่ศูนย์ไตเทียม โรงพยาบาลปทุมธานีในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึง กรกฎาคม 2567 จำนวน 28 รายโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมคือ 1) เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบประเมินการส่งต่อผู้ป่วยโรคไตวายระยะสุดท้าย 3) แบบประเมินความพึงพอใจ

ผลการวิจัยพบว่าคุณภาพการดูแลผู้ป่วยขณะส่งต่อด้วยวิธีใหม่ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การดูแลเส้นฟอกไต การดูแลสัญญาณชีพ การดูแลน้ำหนักตัวแห้ง และการดูแลการแทรกซ้อนก่อน/ขณะ/สิ้นสุดการฟอกเลือดสูงกว่ารูปแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจของพยาบาลที่มีและใช้แบบประเมินการส่งต่อในทุกด้านอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด และคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งสรุปได้ว่าการใช้แบบประเมินการส่งต่อผู้ป่วยโรคไตวาย

ระยะสุดท้ายที่ได้รับการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียมในระบบส่งต่อจากโรงพยาบาลปทุมธานีมีประสิทธิภาพและสามารถนำไปขยายผลได้ต่อไป

สรุปผลการศึกษานี้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการดูแลพยาบาลที่ได้มาตรฐานในการรักษาเสถียรภาพในจุดสำคัญต่างๆ เช่น การดูแลเส้นฟอกไต การดูแลสัญญาณชีพ การดูแลน้ำหนักตัวแห้ง และการดูแลอาการแทรกซ้อนก่อน/ขณะ/สิ้นสุดการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม แบบฟอร์มประเมินภาวะการส่งต่อผู้ป่วยโรคไตวายระยะสุดท้ายที่ได้รับการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียมที่มีประสิทธิภาพและอัตราความพึงพอใจสูง แสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการปรับปรุงผลลัพธ์ของผู้ป่วยและการตอบสนองต่อภาวะการส่งต่อผู้ป่วยโรคไตวายระยะสุดท้ายที่ได้รับการฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียมด้วยการเสริมสร้างระบบการส่งต่อผู้ป่วยในจังหวัดปทุมธานี

คำสำคัญ: การพัฒนา, การส่งต่อผู้ป่วย, โรคไตเรื้อรัง

Abstract

Chronic kidney disease is a major public health problem, especially when the disease progresses to the end stage. Pathum Thani Hospital is the main network, which is connected to hospitals in each district of Pathum Thani Province. Therefore, the research team is interested in developing and studying the results of the referral process for patients with end-stage renal disease.

This research used the framework of the Donabedian Model theory, which has three components: 1) Structure, various components of the health system that support referral; 2) Process, steps and methods for referral; and 3) Outcome: The outcome of the referral, such as the quality of care the patient receives, the patient's health after referral, and patient satisfaction. The sample group consisted of 28 patients with end-stage renal disease who received hemodialysis at the Dialysis Center, Pathum Thani Hospital during May to July 2024 by specific selection. The tools used for data collection are: 1) personal information questionnaires, 2) Assessment form for referring patients with end-stage renal disease who receive hemodialysis, and 3) Satisfaction assessment form.

The research results found that the quality of patient care during transfer by the new method in all 4 areas, namely dialysis catheter care, vital signs care, dry body weight care, and care for complications before/during/end of dialysis, was significantly higher than the original method at a statistical significance level of .05, with the overall quality at a very good level. Average satisfaction scores of nurses who had and used the referral assessment form in all aspects were at the most satisfactory level, and the overall mean scores were also at the

most satisfactory level. In conclusion, the use of the referral assessment form for end-stage renal disease patients receiving hemodialysis in the referral system from Pathum Thani Hospital is effective and can be expanded further.

This study emphasizes the importance of standard nursing care in maintaining stability at critical points such as dialysis catheter care, vital signs care, dry weight care, and management of complications before/during/at the end of hemodialysis. The assessment form for referring patients with end-stage renal disease who receive hemodialysis is effective and has a high satisfaction rate. It shows the potential to improve patient outcomes and responsiveness to referrals for patients with end-stage renal disease receiving hemodialysis by strengthening the referral system in Pathum Thani Province.

Keywords: Development, Patient referral, Chronic kidney disease

ผลของการส่งเสริมความรู้และการใช้แนวทางการปฏิบัติการป้องกันการเกิดปอดอักเสบในผู้ป่วย ขณะนอนโรงพยาบาล ที่หอผู้ป่วยอายุรกรรมชาย โรงพยาบาลปทุมธานี

Effects of knowledge promotion and implementation of pneumonia
prevention practice guidelines in hospitalized patients at male medical ward,
Pathum Thani Hospital.

ชิตชนก คีลา¹, วิไลพรรณ สวัสดิ์พาณิชย์² และบังอร อยู่นาน^{3*}
พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการกลุ่มงานการพยาบาลหอผู้ป่วยอายุรกรรมชาย
โรงพยาบาลปทุมธานี¹

รองศาสตราจารย์ ดร. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี²

อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{3*}

Corresponding author's e-mail: wilaiphan.sa@ptu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยแบบกึ่งทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้แนวทางปฏิบัติต่ออุบัติการณ์ การเกิด
ปอดอักเสบในผู้ป่วย ตัวแปรประกอบด้วย แนวทางปฏิบัติในการป้องกันการเกิดปอดอักเสบ และอัตราการเกิด
ปอดอักเสบในหอผู้ป่วยอายุรกรรมชาย ใช้การทดลองแบบกลุ่มเดียวโดยวัดผลก่อนและหลังการใช้แนวทาง
ปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างคือ เจ้าหน้าที่จำนวน 35 คน และ 32 คนซึ่งเป็นผู้ป่วยอายุ 60 ปีขึ้นไปและเป็นผู้ป่วยที่
ช่วยเหลือตนเองได้น้อย ระยะเวลาในการศึกษา ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2567
ได้ดำเนินการวิจัยโดยแบ่งเป็น 4 ระยะดังนี้ ระยะที่ 1 การจัดประชุมทีมบุคลากรในหอผู้ป่วยอายุรกรรมชาย
เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานและทำแบบประเมินความรู้ใช้เวลา 1 เดือน ระยะที่ 2 การจัดการส่งเสริมการ
ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติที่ได้พัฒนาขึ้นใช้ในการวิจัยนี้ เป็นเวลา 2 เดือน ระยะที่ 3 การสังเกตการณ์การปฏิบัติ
ของบุคลากรในหอผู้ป่วยอายุรกรรมชายตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนด ระยะที่ 4 การบันทึกข้อมูลและการ
ประเมินผลลัพธ์จากการส่งเสริมการปฏิบัติโดยการทำแบบประเมินความรู้ (post-test) ที่ได้รับการ ตรวจสอบ
ความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเพื่อ เปรียบเทียบ
คะแนนความรู้ในการปฏิบัติก่อนและหลังการส่งเสริมการปฏิบัติ ใช้สถิติเพื่อหาความสัมพันธ์ของโรคปอดบวม
ระหว่างการเข้ารับรักษาในโรงพยาบาลก่อนและหลังการส่งเสริมการปฏิบัติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ
และค่าเฉลี่ย

การศึกษานี้ส่งผลให้เกิด การปฏิบัติที่เป็นแนวทางเดียวกัน มีการนิเทศติดตามประเมินผลอย่าง
ต่อเนื่อง การดูแลรักษาและการป้องกันดีขึ้น การเกิดปอดอักเสบลดลง

คำสำคัญ: แนวทางปฏิบัติ, ปอดอักเสบ, การติดเชื้อในโรงพยาบาล

Abstract

This quasi-experimental research aimed to study the effect of implementing a guideline on the incidence of pneumonia in patients. A single-group design was used to measure the outcomes before and after the implementation of the guidelines. The sample consisted of 35 ward staffs and 32 patients aged 60 years and older those with self-helpless. The study was conducted from May to August 2024. The research was conducted in 4 stages as follows: Phase 1: Organizing a meeting for the male medical ward staffs to collect baseline data and conduct a knowledge assessment, taking 1 month; Phase 2: Implementation promotion of the developed guidelines used in this research for 2 months; Phase 3: Observation of staff performance in the male medical ward according to the specified guidelines; Phase 4: Data recording and practice promotion evaluation by conducting a knowledge assessment (post-test) that has been examined for content validity by 3 qualified persons. General data were analyzed to compare knowledge scores before and after the practice promotion. Statistics were used to find the relationship between pneumonia incidence and hospital admissions before and after the promotion of the practice. Data were analyzed using frequency, percentage, and mean..

This study resulted in consistent practices, continuous monitoring and evaluation, improved care and prevention, and reduced incidence of pneumonia.

Keywords: Guidelines, Pneumonia, Hospital-acquired infection

การพัฒนาแนวทางการป้องกันท่อช่วยหายใจเลื่อนหลุดโดยไม่ได้วางแผน ในหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม

Guidelines for prevention development of unplanned tracheal tube slippage in medical intensive care units

อารยา ม่วงปั่น¹, วิไลพรรณ สวัสดิ์พานิชย์² และ โคภิชฐ์ สุวรรณเกศวงษ์^{3*}

พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ หอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม¹

รองศาสตราจารย์ ดร. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี²

อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี³

Corresponding author's e-mail: wilaiphan.sa@ptu.ac.th

บทคัดย่อ

ระยะที่ 1 การพัฒนาแนวปฏิบัติการพยาบาล ระยะที่ 2 การนำไปปฏิบัติทางการพยาบาล และระยะที่ 3 การประเมินผลการนำไปใช้ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ป่วยในหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรมที่ใส่ท่อช่วยหายใจทางปากในเดือนกรกฎาคม ปี 2567 จำนวน 27 ราย โดยทำการศึกษาเปรียบเทียบผลลัพธ์ระหว่างก่อนกับหลังการใช้แนวทางการปฏิบัติการทางพยาบาล ระหว่าง ปีพ.ศ.2557 ถึง 2566

สรุปผลโดยย่อ พบว่าจากการประชุมที่มการพยาบาลจนได้ข้อสรุปเป็นกิจกรรมพยาบาลที่เหมาะสมจำนวน 7 กิจกรรม ได้แก่ (1) การประเมินความเสี่ยงในการเกิดท่อช่วยหายใจเลื่อนหลุด (2) การสื่อสารและการให้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ (3) การผูกยึดท่อช่วยหายใจให้มั่นคง (4) การระบุขนาดและตำแหน่งของท่อช่วยหายใจให้ชัดเจน (5) การตรวจสอบ cuff pressure ให้อยู่ในค่าระหว่าง 20-30 มม.ปรอท (6) การประเมินจาก MAAS เพื่อใช้ในการผูกยึดที่เหมาะสม และ (7) การประเมินความพร้อมของผู้ป่วย เพื่อเตรียมเอาท่อช่วยหายใจออก เมื่อนำมาประยุกต์ใช้กับผู้ป่วย พบว่าอัตราการเกิดท่อช่วยหายใจเลื่อนหลุดลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หลังจากนำแนวปฏิบัติการพยาบาลไปใช้กับผู้ป่วยใส่ท่อช่วยหายใจที่รู้สึกตัวดี จำนวน 27 ราย พบว่าเกิดอุบัติเหตุท่อช่วยหายใจเลื่อนหลุดโดย ไม่ได้วางแผน จำนวน 2 รายคิดเป็นร้อยละ 7.41

คำสำคัญ: แนวปฏิบัติการพยาบาล, การเลื่อนหลุดของท่อช่วยหายใจโดยไม่ได้วางแผน

Abstract

This research aimed to develop a guideline to prevent unplanned endotracheal tube dislocation in the medical intensive care unit of Pathum Thani Hospital using research and development methodology. The research was conducted in 3 phases as follows: Phase 1:

nursing practice guidelines development; Phase 2 nursing guidelines implementation; and Phase 3: nursing practice guidelines evaluation. The sample group consisted of 27 patients who were intubated by mouth in the medical intensive care unit in July 2024. Comparative study of the results between before and after implementation of the nursing guidelines was conducted from 2014 to 2023

In summary, it was found that from the nursing team meeting, there were 7 appropriate nursing activities: (1) assessment of the risk of endotracheal tube dislocation, (2) effective communication and information provision, (3) secure endotracheal tube ligation, (4) Identifying the correct size and position of the endotracheal tube, (5) checking the cuff pressure is between 20-30 mmHg, (6) assessment from MAAS for appropriate ligation, and (7) assessment of readiness for endotracheal tube removal.

When application was done, it was found that the rate of endotracheal tube dislocation was significantly reduced. After the nursing practice guidelines were applied to 27 conscious intubated patients, there were 2 unplanned endotracheal tube dislocations, accounting for 7.41 percent.

Keywords: Practice guidelines, Unplanned endotracheal tube dislocation

การพัฒนารูปแบบการปูผ้าโดยใช้ถุงรองรับน้ำ เพื่อลดการรั่วซึมของน้ำขณะทำผ่าตัด

หมอนรองกระดูกสันหลัง ผ่านกล้องที่ห้องผ่าตัด โรงพยาบาลปทุมธานี

Development of a draping pattern using a water bag to reduce water leakage
during laparoscopic spinal disc surgery at Pathumthani Hospital

ชฎานุช เชาว์นพรัตน์¹, วิไลพรรณ สวัสดิ์พาณิชย์² และพิมพ์ประภา โตสงคราม^{3*}

พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ กลุ่มงานการพยาบาลผู้ป่วยห้องผ่าตัด โรงพยาบาลปทุมธานี¹

รองศาสตราจารย์ ดร. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี²

อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี³

Corresponding author's e-mail: wilaiphan.sa@ptu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการปูผ้าโดยใช้ถุงรองรับน้ำเพื่อลดการรั่วซึมของน้ำขณะทำผ่าตัดหมอนรองกระดูกสันหลัง ผ่านกล้อง โรงพยาบาลปทุมธานี เป็นวิจัยแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีการดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 ศึกษาปัญหาน้ำรั่วซึมที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติงานผ่าตัด ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการปูผ้าโดยใช้ถุงรองรับน้ำที่สามารถลดการรั่วซึมของน้ำได้ โดยได้ประดิษฐ์ถุงรองรับน้ำแบบสำเร็จรูปพร้อมใช้งานและสรุปแนวปฏิบัติการปูผ้าโดยใช้ถุงรองรับน้ำแล้วนำไปทดลองใช้กับผู้ป่วยที่มาทำผ่าตัด จำนวน 11 ราย ระยะที่ 3 ประเมินผลลัพธ์ของรูปแบบการปูผ้าโดยใช้ถุงรองรับน้ำเพื่อลดการรั่วซึมของน้ำ เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการศึกษาเอกสารหลักฐานเชิงประจักษ์ การบันทึก การสังเกต และการประเมินผลความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่จากแบบบันทึกประเมินผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ

ผลการปฏิบัติตามรูปแบบการปูผ้าโดยใช้ถุงรองรับน้ำพบว่า บุคลากรสามารถปฏิบัติตามรูปแบบการปูผ้าโดยใช้ถุงรองรับน้ำได้มากกว่าร้อยละ 80.2 อุบัติการณ์การรั่วซึมของน้ำลดลงจากระดับการรั่วซึมของพื้นเป็นระดับรั่วซึมที่บริเวณขอบและแผลผ่าตัด และระดับรั่วซึมเปียกบริเวณลำตัวผู้ป่วย และบุคลากรมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการปูผ้าโดยใช้ถุงรองรับน้ำในระดับปานกลาง ร้อยละ 36.37 และระดับมาก ร้อยละ 63.63

สรุปได้ว่า รูปแบบการปูผ้าโดยใช้ถุงรองรับน้ำที่พัฒนาขึ้นสามารถลด อุบัติการณ์การรั่วซึมของน้ำขณะทำผ่าตัดหมอนรองกระดูกผ่านกล้องได้

คำสำคัญ: รูปแบบการปูผ้า, ถุงรองรับน้ำ, ผ่าตัดหมอนรองกระดูก

Abstract

This research aimed to develop a draping pattern using a water retaining bag to reduce water leakage during laparoscopic spinal disc surgery at Pathumthani Hospital. The research methodology was Research and Development. The research was conducted in 3 phases as follows: Phase 1: Studied water leakage during the operation; Phase 2: Made ready-to-use water retaining bags and developed a draping pattern using a water retaining bag. Then, It was applied to 11 patients.; Phase 3: Evaluated the results. Data were collected by studying empirical evidence, recording, observing. Staff satisfaction was evaluated using evaluation record form. Quantitative data were using means, percentages.

The research results revealed that staffs were able to follow the draping pattern using water bags more than 80%. The incidence of water leakage decreased from the level of water leakage on the floor to the level of water leakage at the edges and surgical wounds and to the level of water leakage that soaked the patient's body. And the staffs were satisfied with the use of draping pattern using water bags at a moderate level of 36.37% and a high level of 63.63%.

In conclusion, the developed draping pattern using the water retaining bag can reduce the incidence of water leakage during laparoscopic spinal disc surgery.

Keywords: Draping pattern, Water retaining bag, Spinal disc surgery

ผลของการวางแผนการจำหน่ายผู้ป่วยวัณโรค โดยใช้โปรแกรม Buddy TB ของหอผู้ป่วย พิเศษ ¼ โรงพยาบาลปทุมธานี

Results of tuberculosis patient discharge planning using the Buddy TB program of the Premium Ward Building ¼ Pathum Thani Hospital

ศิริพร นวนงาม¹, วิไลพรรณ สวัสดิ์พาณิชย์² และ รัชณี หาญสมสกุล^{3*}

พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลปทุมธานี¹

รองศาสตราจารย์ ดร. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี²

อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{3*}

Corresponding author's e-mail: wilaiphan.sa@ptu.ac.th

บทคัดย่อ

Buddy TB คือเพื่อนที่จับคู่กันคอยดูแลเทกแคร์กันของผู้ป่วยวัณโรค การวิจัยกึ่งทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรม Buddy TB ในการวางแผนการจำหน่ายผู้ป่วยวัณโรค ต่อความสำเร็จในการรักษาผู้ป่วยวัณโรค กลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเฉพาะเจาะจงในกลุ่มผู้ป่วยวัณโรคที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยพิเศษ 1/4 โรงพยาบาลปทุมธานี ระหว่างเดือน กรกฎาคม ถึง สิงหาคม 2567 จำนวน 8 ราย และญาติ ซึ่งเป็น Buddy TB จำนวน 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองเป็นโปรแกรม Buddy TB ในการวางแผนการจำหน่ายผู้ป่วยวัณโรค มี 3 กิจกรรมคือ 1)แนะนำการรับประทานยาแก่ผู้ป่วยและญาติ (Buddy TB) โดยดูเม็ดยา ปริมาณที่รับประทาน และเวลาที่รับประทาน 2) ให้ Buddy TB และถ่ายภาพส่งรูปยา ที่ผู้ป่วยรับประทานโดย ใช้โปรแกรมไลน์ในโทรศัพท์มือถือซึ่งการส่งต้องส่งรูปทุกวัน 3) ให้ Buddy TB ปรีกษาเรื่องต่างๆที่ เกี่ยวกับผู้ป่วยได้ หรือ เมื่อมีอาการไม่พึงประสงค์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายทั้งหมด อายุอยู่ในช่วง 40-65 ปี โดยอายุเฉลี่ย 53 ปี ยาที่รับประทาน คือ Rifam(450), Isoniazid(100), Pyrazinamide(500)และ Ethambutol(400) และมีโรคร่วม เช่น HIV, DM จำนวน 4 คน พบว่าอัตราการสำเร็จในการรักษาผู้ป่วยวัณโรคปอดเป็นร้อยละ 100% ความสำเร็จในการรักษาผู้ป่วยวัณโรคปอดรายใหม่ได้แก่ ผลการตรวจเสมหะเป็นลบ เอกซเรย์ทรวงอกปกติ หรือมีเสมหะเป็นบวก และรับประทานยาอย่างสม่ำเสมอ

สรุป การวางแผนการจำหน่ายผู้ป่วยวัณโรค โดยใช้โปรแกรม Buddy TB ส่งผลให้เกิดความสำเร็จของการรักษาวัณโรคจะส่งผลให้ผู้ป่วยมีการดูแลตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

คำสำคัญ: การวางแผนการจำหน่ายผู้ป่วยวัณโรค, โปรแกรม Buddy TB, ผู้ป่วยวัณโรค

Abstract

Buddy TB is a paired friend who takes care of TB patients. This quasi-experimental research aimed to study the effect of the Buddy TB program in TB patient discharge planning on the success of TB treatment. Eight samples was selected purposively from tuberculosis patients who were admitted to the premium ward 1/4, Pathum Thani Hospital, between July and August 2024, and 8 relatives who were Buddy TB. The tool used in the experiment was the Buddy TB program. The tuberculosis patients discharge plan consist of 3 activities: 1) Advise the patient and relatives on taking medication by looking at the pills, the amount taken, and the time taken. 2) Give a Buddy TB and take a photo and send it to the patient using the LINE application on the mobile phone. The photo must be sent every day. 3) Let Buddy TB consult on various matters related to the patient or when there are adverse symptoms. Data were analyze using statistic.

The results revealed that the samples were all male, aged between 40-65 years, with an average age of 53 years. The medications taken were Rifam (450), Isoniazid (100), Pyrazinamide (500) and Ethambutol (400), and 4 people had comorbidities such as HIV, DM. The success rate in treating tuberculosis patients is 100%. The success rate in treating new pulmonary tuberculosis patients includes: negative Sputum AFB, normal chest X-ray, or positive Sputum AFB and take medicine regularly.

Conclusion: Discharge planning for TB patients using the Buddy TB program resulted in successful TB treatment, enabling patients to take appropriate self-care.

Keywords: Tuberculosis discharge planning, Buddy TB program, Tuberculosis patients,

การพัฒนาแนวคิดรูปแบบการจัดการความเจ็บปวดในผู้ป่วยมะเร็ง ในหอผู้ป่วยพิเศษฉัตรหลวง 3 โรงพยาบาลปทุมธานี

The Development of Pain Management for the Patients Cancer of Chatluang 3 in Patumthani hospital

ศิวพร สุนทรโรทก¹, วิไลพรรณ สวัสดิ์พาณิชย์² และณภัค จุมพลพงษ์วิ*³

พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลปทุมธานี¹

รองศาสตราจารย์ ดร. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี²

อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี³*

Corresponding author's e-mail: wilaiphan.sa@ptu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและศึกษาผลการพัฒนารูปแบบการจัดการความปวดในผู้ป่วยมะเร็ง ตึกพิเศษฉัตรหลวง 3 โรงพยาบาลปทุมธานี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ป่วยมะเร็งทุกชนิดที่มีอาการปวด มีอายุมากกว่า 20 ปีขึ้นไปจนถึง 80 ปี ที่สามารถรับรู้และเข้าใจในการสื่อสาร และมีคะแนน (PPS2 : Palliative Performance scale version 2) >40 คะแนน จำนวน 12 ราย เครื่องมือวิจัยมีดังนี้: 1) แบบฟอร์มการประเมินระดับความเจ็บปวด (ระดับการจัดอันดับตัวเลข), 2) แบบฟอร์มการประเมินคะแนน PPS, 3) แบบจำลองการประเมินผลการจัดการความเจ็บปวดและ 4) แบบฟอร์มการประเมินความพึงพอใจการจัดการความเจ็บปวดสำหรับผู้ป่วยมะเร็งระยะสุดท้าย นำข้อมูลไปวิเคราะห์จนได้รูปแบบการจัดการความปวดในผู้ป่วยมะเร็งระยะสุดท้าย ที่ผ่านมาการบริหารยาแก้ปวด Opioids ร่วมกัน สหสาขาวิชาชีพในการประเมินความปวดร่วมกัน ยังไม่ชัดเจนตั้งแต่แรกเริ่ม ซึ่งขาดการนำเครื่องมือในการประเมินความปวดมาใช้เป็นแนวทางจัดการปวดร่วมกัน ผลการดำเนินการพบว่ากลุ่มผู้ป่วยมะเร็งที่มีอาการปวดและได้รับยามอร์ฟีนทั้ง 12 ราย มีอาการปวดลดลงและสามารถกลับไปดูแลต่อที่บ้านได้ 11 ราย จากไปอย่างสงบ 1 ราย โดย พึงพอใจที่ได้รับการจัดการความปวดและมีความปวดลดลง คิดเป็นร้อยละ 91.67

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการจัดการความปวด ต้องมีรูปแบบให้ชัดเจน และมีการวางแผนสื่อสารเพื่อให้สามารถจัดการความปวดร่วมกันแบบมีประสิทธิภาพ ดังนั้นสหสาขาวิชาชีพจะต้องมีการกำหนดรูปแบบการจัดการความปวดซึ่งช่วยลดความทุกข์ทรมานและไม่สุขสบายในวาระสุดท้ายของชีวิตที่เหลืออยู่ของผู้ป่วยมะเร็งระยะสุดท้าย

คำสำคัญ: การจัดการความเจ็บปวด, โรคมะเร็ง, ผู้ป่วยมะเร็ง

Abstract

This research is an action research. The objective is to develop and study the results of development a pain management model for terminal stage cancer patients in the Premium Ward, Chat Luang Building 3, Pathum thani Hospital. The sample groups are all types of cancer patients with pain, aged 20 years and up to 80 years, who could perceive and understand communication and had a score (PPs2: Palliative Performance scale version 2) >40 points, totaling 12 people. Research instruments were: 1) Pain level assessment form (Numeric Rating Scale), 2) PPS Score assessment form, 3) Pain management outcome models assessment form, and 4) Pain management satisfaction assessment form for terminal stage cancer patients. Data were analyzed until a pain management model was obtained. In the past during initial hospitalization, pain management of Opioids and multidisciplinary pain assessment were not clearly applied.

It was found that these 12 cancer patients with pain who received morphine had reduced pain and were able to return home to get continuous care. Eleven of them passed away peacefully, while one being satisfied with the management and the pain reduction, accounting for 91.67 percent.

The results of the study show that pain management must be clearly formatted, planed and communicatied to enable effective collaborative pain management. Therefore, the multidisciplinary professional team must determine the pain management model to releive the patients from suffering and feeling uncomfortable in the final moments of their life.

Keywords: Pain management, Cancer, Cancer Patients

การพัฒนาแนวปฏิบัติการพยาบาลทารกแรกเกิดในระยะสุดท้ายแบบประคับประคอง Development of palliative care guidelines for terminally ill newborns

กัณทิมา ขาวเหลือง¹ และ วิไลพรรณ สวัสดิ์พานิช^{2*}

พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ หอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด โรงพยาบาลปทุมธานี¹

รองศาสตราจารย์ ดร. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{2*}

Corresponding author's e-mail: wilaiphan.sa@ptu.ac.th

บทคัดย่อ

การดูแลทารกแรกเกิดในระยะสุดท้ายแบบประคับประคอง ถือเป็นศาสตร์หนึ่งที่พยาบาลต้องเรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้ในการพยาบาลอย่างเหมาะสม การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและประเมินผลลัพธ์ แนวปฏิบัติการพยาบาลทารกแรกเกิดในระยะสุดท้ายแบบประคับประคอง ในหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด เก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างเดือนตุลาคม 2566 ถึงเดือนกันยายน 2567 กลุ่มตัวอย่างก่อนพัฒนา 23 ราย หลังพัฒนา 21 ราย โดยมีขั้นตอนดังนี้ ระยะที่ 1 วิเคราะห์สถานการณ์การดูแลทารกแรกเกิดในระยะสุดท้าย ของชีวิต ด้านโครงสร้าง กระบวนการ และผลลัพธ์ โดยศึกษาสถิติข้อมูลให้บริการ ตัวชี้วัดคุณภาพย้อนหลัง และทบทวนเวชระเบียนผู้ป่วยระยะสุดท้าย ระยะที่ 2 การพัฒนาแนวปฏิบัติการพยาบาล และนำแนวทางที่ พัฒนาขึ้นไปใช้ โดยเตรียมการ ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง จัดประชุมคณะทำงาน กำหนดการปฏิบัติตาม แนวทางปฏิบัติการพยาบาล และดำเนินการในหอผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด เป็นระยะเวลา 8 เดือน ระยะที่ 3 การติดตาม ความก้าวหน้าและผลลัพธ์ของแนวปฏิบัติการพยาบาลทารกแรกเกิดในระยะสุดท้ายแบบ ประคับประคอง

ผลการวิจัยพบว่า สถานการณ์การดูแลทารกแรกเกิดในระยะสุดท้ายแบบประคับประคอง แนว ปฏิบัติการพยาบาลทารกแรกเกิดในระยะสุดท้ายแบบประคับประคอง ประกอบด้วย 1) เกณฑ์การ พิจารณาว่าทารกใดควรได้รับการรักษาแบบประคับประคอง 2) หลักจริยธรรมในการดูแลทารกแรกเกิด ระยะสุดท้าย 3) บทบาทพยาบาลในการดูแลแบบประคับประคองในทารกแรกเกิด มี 6 ด้าน ประกอบด้วย (1) การบริหารจัดการ ให้เกิดระบบการดูแลผู้ป่วยระยะประคับประคอง (2) การพยาบาลให้การพยาบาลที่ ครอบคลุมความต้องการแบบองค์รวม (3) ดูแลบรรเทาความเจ็บป่วยทางกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ (4) ปกป้องสิทธิผู้ป่วย (5) ดูแลแบบประคับประคองที่บ้าน และ (6) ดูแลครอบครัวในระยะเศร้าโศกภายหลัง การเสียชีวิต และพบผลลัพธ์ตัวชี้วัดในด้านการพยาบาลดีขึ้นในทุกด้านหลังการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการ พยาบาลทารกแรกเกิดในระยะสุดท้ายแบบประคับประคอง

สรุป แนวปฏิบัติการพยาบาลทารกแรกเกิดในระยะสุดท้ายแบบประคับประคองช่วยให้เกิดผลลัพธ์ที่ดี ต่อทารกแรกเกิดและครอบครัว และการปฏิบัติทางการพยาบาลที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน

คำสำคัญ: แนวปฏิบัติการพยาบาล, การประคับประคอง, ทารกแรกเกิด, ทารกแรกเกิดในระยะสุดท้าย

Abstract

Palliative care for newborns in the terminal stages is a science that nurses must learn and apply in nursing care appropriately. The objective is to develop and evaluate the outcomes of this practice guidelines in the neonatal intensive care unit. Data were collected between October 2023 and September 2024. Before and after development samples are 23 and 21 cases, respectively. Three operating phases are as follows: Phase 1: Analyze the situation of care terminally ill newborns in terms of structure, process, and outcome by studying service statistics, retrospective quality indicators, and reviewing medical records of terminally ill newborns. Phase 2: Development of nursing practice guidelines and implementation of the developed guidelines by preparing, reviewing relevant literature, holding working group meetings, determining the implementation of the nursing practice guidelines, and implementing them in the NICU for a period of 8 months. Phase 3: Monitoring progress and development results, and improving until the nursing practice guidelines are developed.

The research results revealed that the development of palliative care. nursing practice guidelines for newborns in the terminal stage consisted of 1) criteria for considering which newborns should receive palliative care, 2) ethical principles for the care of newborns in the terminal stage, and 3) the role of nurses in palliative care for newborns in 6 aspects. It consists of (1) management to create a palliative care system, (2) nursing to provide nursing care that covers holistic needs, (3) care to relieve physical, mental and spiritual illness, (4) protecting patient rights, (5) providing palliative care at home and (6) caring for families during the grieving period after death. and found that the nursing performance indicators improved in every stage after implementing the palliative care nursing guidelines for newborns in the terminal stage.

Conclusion: Palliative care practice guidelines for newborns in the terminal stage lead to good outcomes for newborns and families and quality nursing practices that meet standards.

Keywords: Guidelines, Palliative care, Newborns, Newborn in the terminal stages

การพัฒนาแนวปฏิบัติการดูแลผู้ป่วยทารกแรกเกิดที่มารดาใช้สารเสพติดเมแทมเฟตามีน โรงพยาบาลปทุมธานี

Development of practice guidelines for the care of newborns of mothers who use methamphetamine at Pathumthani Hospital

รุจิเรข จันทร์ซอน¹, กันทิมา ขาวเหลือง², ภัทร์พิชชา ครุฑทางคะ^{3*}, กุลธิดา ใจกว้าง⁴

และ ฐิติยาภรณ์ ภูมิชัยวัฒน์⁵

พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลปทุมธานี^{1,2}

อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{3*,4,5}

อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{4,5}

Corresponding author's e-mail: phatphitcha@ptu.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติในการดูแลผู้ป่วยทารกแรกเกิดที่มารดาใช้สารเสพติดเมแทมเฟตามีนในโรงพยาบาลปทุมธานี และประเมินความพึงพอใจของพยาบาลภายหลังใช้แนวปฏิบัติในการดูแลผู้ป่วยทารกแรกเกิดที่มารดาใช้สารเสพติดเมแทมเฟตามีน กลุ่มตัวอย่าง เป็นพยาบาลที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤตทารกแรกเกิด และมีประสบการณ์ในการดูแลทารกแรกเกิดไม่น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลพยาบาล แนวปฏิบัติในการดูแลผู้ป่วยทารกแรกเกิดที่มารดาใช้สารเสพติดเมแทมเฟตามีนของพยาบาลในการดูแลผู้ป่วย และแบบประเมินแนวปฏิบัติฯ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย ผลการศึกษาพบว่า ได้แนวปฏิบัติในการดูแลผู้ป่วยทารกแรกเกิดที่มารดาใช้สารเสพติดเมแทมเฟตามีนในโรงพยาบาลปทุมธานี และพยาบาลมีความพึงพอใจภายหลังการใช้แนวปฏิบัติในการดูแลผู้ป่วยทารกแรกเกิดที่มารดาใช้สารเสพติดเมแทมเฟตามีนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.64$, $SD = 0.48$) ดังนั้นแนวปฏิบัติในการดูแลผู้ป่วยทารกแรกเกิดที่มารดาใช้สารเสพติดเมแทมเฟตามีนที่พัฒนาขึ้นนี้ควรนำไปประยุกต์ใช้ในหอผู้ป่วยเพื่อให้การพยาบาลมีประสิทธิภาพมากขึ้น

คำสำคัญ: แนวปฏิบัติการพยาบาล, มารดาใช้สารเสพติดเมแทมเฟตามีน, ทารกแรกเกิด

Abstract

This study aimed to develop practice guidelines for the care of newborns of mothers who use methamphetamine at Pathumthani Hospital and to assess nurses' satisfaction after implementing the practice guideline for the care of newborns whose mothers use

methamphetamine. The sample consisted of 18 nurses who worked in the neonatal intensive care unit (NICU) and had at least 1 year of experience in caring for newborns. The research instruments were the nurses' personal data recording form, practice guidelines for the care of newborns of mothers who use methamphetamine, and the practice guidelines assessment form. Data were analyzed using descriptive statistics. The results of the study found that guidelines for caring for newborns whose mothers use methamphetamine at Pathumthani Hospital and nurses had the highest overall satisfaction after using the guidelines for caring for newborns of mothers who used methamphetamine ($M = 4.64$, $SD = 0.48$). Therefore, this developed practice guideline for the care of newborns of mothers who use methamphetamine should be applied in the NICU to make nursing care more effective

Keywords: Clinical nursing practice guideline, Mother uses methamphetamine, Newborn

ผลการประยุกต์คู่มือการคัดกรองวัณโรคของอาสาสมัครสาธารณสุข

ประจำหมู่บ้าน ตำบลท่าโรง จังหวัดเพชรบูรณ์

The results of the application of tuberculosis screening manual for village health volunteers in Tha Rong Subdistrict, Phetchabun Province

ปวีรศา ตะกรุดเที่ยง¹ และ ปณิธาน กระสังข์^{2*}

นักศึกษาลัทธิสุตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{1*}

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{2*}

Corresponding author's e-mail: nuypawarisa@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้คู่มือการคัดกรองวัณโรคก่อนและหลังเข้าโปรแกรม 2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการปฏิบัติด้านการคัดกรองวัณโรคก่อนและหลังเข้าโปรแกรมโดยประยุกต์ใช้ ทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ และพฤติกรรมในการวิจัย ระเบียบวิธีวิจัยแบบเชิงปริมาณ ประชากรเป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำนวน 250 คน กำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป G*Power (Buchner, 2010) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน เลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบความรู้และแบบประเมินพฤติกรรม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา t - test แจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา พบว่า 1) หลังเข้าโปรแกรมกลุ่มตัวอย่าง มีความรู้เกี่ยวกับการใช้คู่มือการคัดกรองวัณโรค สูงกว่าก่อนเข้าโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) หลังเข้าโปรแกรม กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติด้านการคัดกรองวัณโรค สูงกว่าก่อนเข้าโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: คู่มือการคัดกรองวัณโรค, อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

Abstract

This research aimed to study 1) compare the average scores of knowledge about the use of the tuberculosis screening manual before and after joining the program, 2) compare the average scores of tuberculosis screening practices before and after joining the program by applying the theory of knowledge and behavior in research. The research methodology was quantitative. The population was 250 village health volunteers. The sample group proportion was determined using the G * Power program (Buchner, 2010). The sample group consisted of

40 people. The tools used were knowledge tests and behavior assessments. The statistics used for data analysis were frequency distribution, percentage, mean, and standard deviation. The t - test was also used.

The results of the study found that 1) after entering the program, the sample group had higher knowledge about using the tuberculosis screening manual than before entering the program, with statistical significance at the .01 level. 2) after entering the program, the sample group had higher tuberculosis screening practices than before entering the program, with statistical significance at the .01 level.

Keywords: Tuberculosis screening manual, village health volunteers.

ผลของโปรแกรมการจำหน่ายผู้ป่วยโรคติดเชื้อระบบเดินปัสสาวะที่ใส่สายสวนปัสสาวะเพื่อลด การกลับมารักษาซ้ำของผู้ดูแลผู้ป่วยในหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ Effectiveness of a Discharge Program for Catheterized Urinary Tract Infection Patients in Reducing Readmission Among Caregivers in the Inpatient Ward at Sri Thep Hospital, Phetchabun Province

ชมพูนุท กลิ่นพ่วง¹ และ ปณิธาน กระสังข์^{2*}

นักศึกษาลัทธิศาสตรสาธิตศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{1*}

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี^{2*}

Corresponding author's e-mail: Klinpung@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบวัดก่อนและหลังในกลุ่มเดียว (One group pre-test – posttest design) มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลของโปรแกรมการจำหน่ายผู้ป่วยที่ติดเชื้อระบบทางเดินปัสสาวะจากการใส่สายสวนปัสสาวะ โดยเน้นการเพิ่มความรู้และพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยของผู้ดูแล ตลอดจนลดอัตราการกลับมารักษาซ้ำ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ดูแลผู้ป่วย จำนวน 30 คนในแผนกหอผู้ป่วยใน โรงพยาบาลศรีเทพจังหวัดเพชรบูรณ์ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามวัดความรู้และแบบประเมินพฤติกรรมก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ t-test แบบกลุ่มคู่ (Paired Samples t-test)

ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ของผู้ดูแลเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) พฤติกรรมการดูแลดีขึ้นจากระดับสูงเป็นระดับสมบูรณ์ ($p = .001$) และอัตราการกลับมารักษาซ้ำของผู้ป่วยลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ($p = .000$) สะท้อนให้เห็นว่าการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยอย่างเป็นระบบตามกรอบแนวคิด D-METHOD มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผู้ดูแล และสามารถลดอุบัติการณ์การติดเชื้อซ้ำได้อย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ: การจำหน่ายผู้ป่วย, การติดเชื้อทางเดินปัสสาวะ, สายสวนปัสสาวะ, ผู้ดูแลผู้ป่วย, ผู้ดูแลผู้ป่วย

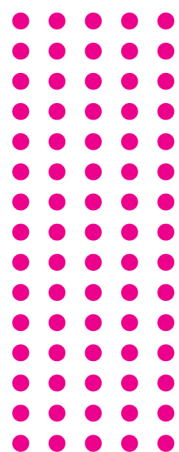
Abstract

This quasi-experimental research employed a one-group pre-test and post-test design to assess the effectiveness of a discharge planning program for patients with catheter associated urinary tract infections (CAUTIs). The study focused on improving caregivers' knowledge and caregiving practices and reducing the rate of patient readmission. Thirty caregivers of inpatients at Sri Thep Hospital, Phetchabun Province, participated in the

study. Data were collected using structured questionnaires on knowledge and practice assessments before and after the program. Data analysis was performed using paired samples t-tests.

Results showed a statistically significant improvement in caregiver knowledge ($p < .001$), caregiving practices ($p = .001$), and a notable reduction in patient readmission rates ($p = .000$). These findings support the conclusion that a structured discharge planning program based on the D-METHOD framework can effectively enhance caregiver capacity and reduce infection recurrence among patients

Keywords: Discharge planning, Urinary tract infection, catheter, caregive, knowledge and practice

PATHUMTHANI UNIVERSITY

www.ptu.ac.th

มหาวิทยาลัยปทุมธานี
PATHUMTHANI UNIVERSITY